

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIAL

CHRIST NWOGU BALOTELLI Z TEMPA

ZIMA 2015 / ZDARMA

TÉMA PĚT STŘÍDÁNÍ
V PŘEBORU

MLÁDEŽ DĚTSKÝ FOTBALOVÝ
POHÁR 2015

HOBBY KDYŽ LETADLA
OVLIVNÍ ŽIVOT...

SLEVA
40 %
PRO ČLENY PFS
NA SPORTOVNÍ
VYBAVENÍ NIKE

ExtraFotbal.cz

DODAVATEL KOMPLETNÍHO SPORTOVNÍHO VYBAVENÍ **NIKE**.

// NYNÍ AKČNÍ NABÍDKA!

INFORMUJTE SE NA ESHOP@EXTRAFOTBAL.CZ

// NAVŠTIVTE NAŠI VZORKOVNU NA ADRESE:

KOMUNARDŮ 1039/39 / 170 00 / PRAHA 7

ExtraFotbal.cz

FOOTBALLMANIA, A.S.

KOMUNARDŮ 1039/39 / 170 00 / PRAHA 7

TEL.: 226 232 193 / **MAIL:** ESHOP@EXTRAFOTBAL.CZ

WWW.EXTRAFOTBAL.CZ

str. **2–5**

ROZHOVOR

CHRIST NWOGU:
BALOTELLI Z TEMPA

str. **12–13**

MLÁDEŽ

DĚTSKÝ FOTBALOVÝ
POHÁR 2015

str. **22–23**

HISTORIE

KDYŽ HOVOŘILY ZBRANĚ,
UMÍRALI I LIGISTÉ

EDITORIAL

Vážení čtenáři,

pevně věřím, že jste do nového roku vstoupili správnou nohou, snadno shodili o Vánocích nabraná kila a už se nemůžete dočkat, až vypukne fotbalové jaro.

Zimní přestávku vám kromě drilu (i toho funkcionářského) v rámci přípravy zpestřují přátelská utkání a zimní turnaje. Pro nejmenší je tu již pátý ročník Dětského fotbalového poháru. Záštitu nad ním podobně jako nad dalšími projekty Pražského fotbalového svazu nově drží hned čtveřice profesionálních hráčů z top klubů hlavního města.

Každý z nich si zatím prošel jiným životním příběhem, každý zastává v sestavě jiný post, ale jedno mají společné: všichni začali s fotbalem jako caparti. I oni, stejně jako já nebo vy, měli na základní škole své vzory. A proč by zrovna někdo z kvarteta Brabec, Hanousek, Hrušeš, Neraď nemohl být idolem malých čutálistů, když svou přítomností ožíví akce PFS a ti kluci je pak pravidelně budou vídat v televizi!?

I v tom je přínos hybatelů fotbalovým děním v Praze.

Připravte se na jaro!

Lukáš Vrkoč
editor

POD PALBOU str. **6**
ROZHODČÍ PETR DAVID

TÉMA str. **8–10**
PĚT STŘÍDÁNÍ V PŘEBORU

LEGENDA str. **14–15**
JIRÍ TRNKA

MLÁDEŽ
TALENT DOMINIK PLECHATÝ str. **16**
PATRONI PROJEKTŮ PFS str. **18–19**

TRÉNINK str. **20–21**
TRENDY SVĚTOVÉHO FOTBALU

HOBBY str. **24–27**
LUKÁŠ NĚMEC Z ADMIRY

FOTO MĚSÍCE str. **28**
+ WEB PFS

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI PFS

DNES **iDNES.cz**

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIÁL

ROČNÍK VI. – ZIMA | VYDÁVÁ: Pražský fotbalový svaz (PFS), Kozi 915/7, P. O. Box 2, 110 15 Praha 1 | KONTAKT: 733 141 394, PFSpecial@seznam.cz | REDAKCE – EDITOR: Lukáš Vrkoč
| SPOLUPRACOVNÍCI: Jakub Masák (marketing), Radim Trusina, Štěpán Šimůnek a Miloslav Jenšík (texty), Ondřej Hanuš, Pavel Jiřík st. a Pavel Slaviček (foto), Soňa Charvátová (korektury), Antonín Plachý | GRAFICKÁ ÚPRAVA, TISK: PRESKO GROUP, a. s., Máchova 21, 120 00 Praha 2 | DISTRIBUCE: GRAND PRINC MEDIA, a. s. | NÁKLAD: 5500 ks. ISSN 1805–2541
| FOTO NA OBÁLCE: Pavel Jiřík st. a Pavel Slaviček

ROZHOVOR

NEBYL JSEM VŽDYCKY VZORNÁK

STŘELECKÁ NADĚJE TEMPA CHRIST NWOGU PŘIZNÁVÁ, ŽE DŘÍV NEDÁVAL FOTBALU VŠE. ZLOM PRÝ NASTAL, KDYŽ PŘEŽIL VÁŽNOU AUTONEHODU

TEXT: RADIM TRUSINA FOTO: PAVEL JIŘÍK ST., PAVEL SLAVÍČEK, ONDŘEJ HANUŠ

Možná jste ho nikdy neviděli hrát, ale pokud trochu sledujete pražský fotbal, jeho jméno pravděpodobně budete znát: CHRIST NWOGU, střelec přeborového Tempa. Od malička se s ním táhne pověst výjimečně nadaného kanonýra, kterou teď začíná potvrzovat i mezi muži – na podzim dal 12 branek a pomýšlí výš. „Když budu dál dávat góly, tak by si mě snad mohli všimnout v lepší soutěži,“ plánuje 20letý Nwogu.

■ **Jaký je vůbec váš původ?**

Táta je z Nigérie, máma Češka. Necítím se jako Nigerijec, s tátou jsem ani moc dlouho nežil. Jsem Pražák, v Nigérii jsem nikdy nebyl, ani mě to neláká.

■ **Takže jste se ani o zemi svého otce nikdy nezajímal?**

Znám jen nigerijské fotbalisty, něco vím od táty, znám hlavní město Nigérie, ale víc mě to opravdu nezajímá. Narodil jsem se v Praze, jsem Čech a Pražák.

■ **Ale máte africké geny. Projevuje se to nějak? Afričtí fotbalisté se mi třeba zdají docela nedisciplinovaní. Je pravda, že jsou Afričané schopní se zbláznit během hry. Když se mi něco nepovede, tak jsem z toho špatný, pak už zápas třeba neodběhám. To může být částečně v genech. A taktická disciplína? Snažím se plnit pokyny trenéra, někdy se to nedaří, ale to se dá říct asi o každém hráči.**

■ **Jste hodně mohutný fotbalista. To jsou geny, nebo posilovna?**

Mám 188 centimetrů, jsem celkově větší, ramenatý. Takový menší Bony Wilfried. (usmívá se)

■ **To je pro útočníka velká výhoda, ne? Lépe se mi kryje míč, když si tam dám tělo, má každý obránce těžké se k balonu dostat.**

■ **Padlo tady jméno Bonyho Wilfrieda, který patří podle fyzických parametrů k nejsilnějším útočníkům světa. Cítíte se být silný?**

Hlavně rychlý! Rychlost, to je moje výhoda, hlavní přednost. V tomhle směru geny určitě hrají velkou roli. Jsem opravdu rychlý. Trenér Koller

mi říká, ať nic nevymýšlím a jen běžím. Že když nebudu držet balon, jak to někdy dělám, tak to bude jednodušší pro mě a přínosnější pro tým.

■ **Léta se za nejrychlejšího hráče přeboru považoval útočník Lukáš Zilvar z Uhelných skladů. Takže byste si na něj troufal?**

Zilvar mi zase tak rychlý nepřijde. To spíš ten kluk z Královic (Petr Dušek – pozn. aut.), ten je extrémně rychlý. Je zcela jinde. On je první, já za ním, až pak Zilvar. S ním jsem několikrát běžel a nepřišlo mi, že bych mu-

gólman díru. Nebo zakončuju tak, jak to dělají i velcí útočníci: ani moc nemírím, jen dám ránu nahoru.

■ **Máte spočítáno, kolik jste už dal v životě gólů?**

Žádný deník si nevedu, ale jako malý jsem v Libuši dával i 80 gólů za sezonu. Nejsem typ, který by si to počítal, to jde trochu mimo mě. Ale aby to nevypadalo: z každého gólu mám radost, hlavně když je vítězný nebo nám zajistí bod. A taky ve chvíli, kdy je povedený.

■ **Je pro vás těžké žít s tím, že se od vás každý rok čekají spousty gólů? Nehrajeme ligu, abych byl pod tlakem. Je to v uvozovkách pouze přebor. Dám gól, nedám gól, nebojím se toho a nejsem z toho špatný. Tedy pokud nemám nějakou sérii zápasů, kdy se mi nedaří. Obecně si z moc**

vat. Máme pár nových hráčů, mohlo by mě to s nimi bavit. Mám motivaci zkusit to i výš.

■ **To je vcelku logické. Od malička o sobě slyšíte, že jste velký talent, ne?**

Ani mi to nepřijde. Nikdy jsem o tom moc nepřemýšlel.

■ **A o slovech trenéra Kollera, že máte na víc, jste přemýšlel?**

To mi trenér říká pořád. Ve většině věcí má pravdu, na něčem se neshodneme. Někdy situace na hřišti vidím jinak než on.

■ **Co přesně vám vyčítá?**

Že si často chodím do hřiště pro balon a pak ho drbu, protože se snažím vymyslet místo toho, abych si dal narážku a běžel. Je pravda, že někdy si s míčem hraju hodně, už se snažím o rychlé narážky. Taky mi vyčítá, že se někdy rozčiluju jako tupec.

■ **A rozčilujete?**

Jsem schopný spoluhráče nesmyslně seřvat. Každý ví, že udělal chybu, ale místo toho, abych kluky povzbudil, zbytečně na ně křičím. To je moje chyba a snažím se na tom pracovat, abych takhle neškodil týmu.

■ **Jak těžké je pro vás dusit podobné emoce?**

Poslední tři kola podzimu jsme si něco řekli, snažil jsem se to dodržovat a myslím, že to vyšlo na sto procent. Snažil jsem se mlčet, respektive spíš ostatní povzbudit, abychom se zbytečně neháдали a nevypadali jako parta sedláků.

■ **Ve 20 letech okřikujete ostatní. Nestoupily vám góly trochu do hlavy?**

Nééé, to vůbec. Je to jen 12 gólů v přeboru. Mám kamarády, kteří střelí výš. Ani za ty roky bych neřekl, že mi góly stoupily do hlavy. Jen mám občas s někým neshody.

■ **Co vám trenér Koller vyčítá dál a je to, podle vašeho názoru, neoprávněné?**

„Trenér mi vyčítá, že se někdy rozčiluju jako tupec. Jsem schopný spoluhráče nesmyslně seřvat. Snažím se na tom pracovat.“

sel jít úplně naplno. Jsem brejkový hráč, když dostanu míč do běhu, je to ideální.

■ **A co hlavičkář? To s vaší postavou nejste?**

(rozesměje se) Já nejsem absolutně žádný hlavičkář, všichni se mi smějí, že nevyhraju jedinou hlavu. Ještě tak prodloužím míč, ale ve vápně? To ne. Leda by mě to trefilo.

■ **I tak ale dáváte dost gólů. Tak to bylo vždycky, že?**

Ano, vždycky jsem dával hodně gólů. Když jsem byl malý, stačilo vzít balon a běžet. Nikdo mě nechytil. Tohle šlo i v dorostu, občas se mi to podaří i v přeboru.

■ **Jen rychlý ale být nestačí, musíte přece umět i zakončit, ne?**

Asi vím, co s míčem před brankou dělat. Snažím se trefovat místa, kde má

věci hlavu nedělám. Když se mi zápas nepovede, snažím se pak chovat tak, abych z toho hlavu neměl.

■ **Jak se po nepovedeném utkání oklepáváte?**

Snažím se na tréninku víc, aby mi to příště vyšlo. Někdy jsem ale náladový, to přiznávám. Stává se mi, že neproměním šanci a po hřišti pak dvacet minut chodím se svěšenou hlavou. V dorostu jsem věděl, že v takovém případě budu mít další šance. Jedna pokažená příležitost mě nezabila. Jenže tady už cítím zodpovědnost za tým, šanci je méně.

■ **Takže vás svazuje zvyšující se zodpovědnost za tým, který hraje o záchranu?**

My nebudeme hrát o záchranu. Máme dobrý tým, pokud nám sednou první dvě kola, budeme vyhrát

Ve vzdušných soubojích má většinou navrch!

Nwogu chvíli nestřežen! Bude z toho gól?

Přijde mi, že občas je potřeba sběhnout z útoku níž a klukům pomoci. Když jen běhám na hrotu bez míče, tak mě to nebaví. Nedokážu v takové chvíli týmu pomoci. Trenér si myslí, že když budu číhat nahoře a přijde tam balon, pomůžu tím mužstvu víc.

■ To zní celkem logicky.

On tomu rozumí víc než já, má zkušenosti z ligy. Na hřišti to ale někdy cítím jinak.

■ Taky se o vás povídá, že fotbalu nedáváte maximum. To souhlasí?

To bylo dřív, teď se snažím chodit na tréninky pozitivně – chci se někam posunout. Jak už jsem říkal, jsem trochu náladový. Když se mi nedaří, jedu dopředu na sto procent, ale dozadu tak na padesát. To je málo. A přiznávám, že jsem nebyl vždycky úplně vzorný.

■ Kde nastal zlom, že jste o sobě začal přemýšlet a měnit věci?

Před rokem jsem měl se spoluhráčem Patrikem Geisslerem celkem vážnou autonehodu. Přežili jsme to a řekli si, že na světě asi k něčemu jsme, takže se budeme snažit dělat věci na sto procent, abychom něco dokázali. Věřím na osud.

■ Co se při té autonehodě stalo?

Zničili jsme celé auto, ve vysoké rychlosti jsme se třikrát otočili přes střechu.

„Při autonehodě jsme se spoluhráčem zničili celé auto, ve vysoké rychlosti jsme se třikrát otočili přes střechu. Mysleli jsme si, že můžeme všechno.“

chu. Naštěstí jsme měli jen rozbité hlavy, byli jsme celí pomlácení.

■ Kdo řídil? Jak rychle jste jeli?

Řídil Patrik, jeli jsme hodně rychle. Byla to mladická nerozváženost. Mysleli jsme si, že můžeme všechno, to byl náš přístup k věcem. Ale není to tak – musíme se snažit dělat věci na sto procent, dodržovat pravidla. Ne si dělat to, co chceme. Ta bouračka mě vyučila a vylekala. Byl jsem z toho špatný, ztratil jsem dva měsíce přípravy, i proto jsem v minulé sezoně hrál v dorostu. Po té nehodě a výpadku jsem se necítil na áčko.

■ Takže teď už řídíte podle předpisů?

Sám ještě nemám řidičák. Udělám si ho, ale teď jsem neměl náladu po tom všem, co se stalo.

■ Myslíte, že vám vydrží předsevzetí, že budete všechno, tedy i fotbal dělat na sto procent?

Není důvod, aby to bylo jinak. Fotbal dělám od malička, baví mě, chtěl bych být lepší a dokázat, že mám na víc než na přebor.

■ I na ligu?

Teď bych to reálně viděl tak na třetí ligu, to by bylo super, kdyby se mi takový posun podařil.

■ Kolik gólů by vás mohlo do třetí ligy pošoupnout?

Kdybych dal na jaře 13 gólů a dostal se na 25, tak myslím, že by mi to mohlo pomoci. Snad nějaká šance přijde, pořád jsem mladý kluk. Uvidíme, nebudu na to tlačit. Kdyby nic nevyšlo, tak v Tempu mě to baví a není problém. Ale výš bych to zkusil rád.

■ Neměl jste být výš už dávno s vaším talentem?

Kdybych víc makal, byl pokornější, tak bych asi výš byl. Když dnes vidím frajery, co hrají ligu... Někteří mi přijdou, že by nemohli kopat ani v přeboru. V tomhle směru mám výčitky. Mohl jsem se zranit, mohly přijít neočekávatelné věci, ale celkově cítím, že jsem měl být v téhle chvíli fotbalově dál.

■ Není pozdě teď rozjždět kariéru?

Pokud bych se v létě posunul výš, tak to ještě není zabitě.

■ Dřív jste byl nadějný mladík, teď už máte větší renomé. Cítíte, že si vás soupeři v přeboru víc všímají? Hlídkají mě víc, vědí, že jsem rychlý, dávají si proto odstup. Radši mě faulují dřív, než se dostanu do úniku.

■ To vás nevytáčí?

Když jde frajer oběma nohama napřed, tak jsem vytočený, protože takový zákrok je zbytečný. Pokud mě někdo normálně podrazí, zatáhne za dres, tak je to v pohodě.

■ Z toho, co jsem o vás slyšel, usužuji, že umíte obránce docela vyprovokovat. Sedí to?

Ale jo, to umím. (usmívá se) Když chci někoho vytočit a něco se mi nelíbí, tak si rýpnu, trochu provokuju, aby to toho obránce rozhodilo.

■ Nerozhodí to spíš vás? Vydáváte se tak z koncentrace, ne?

Z koncentrace se snažím odvést jeho, on tam pak chodí jako blázen, dostává karty. Já se vytočit nenechám. Počkám si, až dám gól, a pak se můžu smát.

■ Góly dáváte často, máte nějaké speciální oslavy?

To ne, jen běžím, uděláme s ostatními chumel a zakřičíme si. Že bych předváděl nějaké tanečky, to mě ani nenapadlo. Důležitý je pro mě gól, ne jeho oslava.

■ Afričtí hráči přece rádi tancují. V tomhle směru jste tedy africké geny nezdědil?

Nejsem na tanec extrémně talentovaný, spíš mi moc nejde. Běhám jako Afričan, ale tancuju jako Čech. (směje se)

■ Cítíte se už být jedním z lídrů Tempa?

Cítím, že by to na mně mělo trochu stát, snažím se dělat všechno pro tým, abychom neztráceli zápasy.

■ A sledujete u toho tabulku střelců?

Dívám se. Když vidím čísla hráčů přede mnou, snažím se je dotáhnout. Pokud můžou mít víc gólů oni, tak proč ne já? V létě jsem si říkal, že by bylo super mít na konci sezony dvacet gólů, v půlce jsem na dvanácti, tak jsem si tu metu posunul na 25. Kdybych ale nebyl dřevák, už jsem ▶

Na oficiálním zahájení sezony PFS byl odměněn za nastřílené góly.

tu dvacítku mohl mít. Minimálně na patnácti jsem měl být určitě. Na prvního Zmeškala ztrácím sedm gólů, to už je asi daleko, ale myslím, že na konci nebude mezi mnou a nejlepším kanonýrem přeboru rozdíl sedmi gólů. Stáhnou ho.

■ **Kdybyste se měl přirovnat k nějakému hráči ze světového fotbalu. Ke komu pasuje váš herní styl nejvíce?**

(dlouho přemýšlí) Líbí se mi Sturridge z Liverpoolu. Je rychlý, umí vystřelit ze všech pozic, z dálky, z blízkosti, je slušný hlavičkář, umí trestňáky... Kluci si ze mě ale v kabinetě dělají srandu a říkají mi, že jsem spíš jako Balotelli.

■ **I životním stylem?**

To bejvávalo. (usmívá se) Ale jo, byl jsem trošku jako Balotelli. Není to špatný fotbalista, ale někde se zasekl. Tak se mi líbí Suárez z Barcelony. To je typ, který jede na krev, dře, dává tomu všechno. Nebo Sánchez z Arsenalu, což je podle mě nejlepší hráč anglické ligy. Tihle kluci to odjezdí, i když se jim nedaří.

■ **Kdy takový budete taky?**

Až na to budu mít fyzickou, tak se o tom můžeme bavit. (usmívá se) Samotného mě běhat nebaví, chodím cvičit, kopat si s kamarády, musím se do toho opřít s týmem v zimě.

■ **Jak je to v českém fotbale s rasismem? Existuje ještě?**

Ve fotbale je čím dá víc černých hráčů, fanoušci je berou za své. I to pomáhá tomu, že různé předsudky mizí. A když má někdo řeči na mou barvu pleti, tak na něj taky něco zahlásím a on je z toho pak špatný, protože se mu smějí jeho spoluhráči.

■ **Jak to myslíte?**

Když mi někdo začne říkat, že jsem černý, tak mu řeknu, ať se nejdřív podívá do zrcadla, že on je zase ošklivý, že nemůže mít ani holku. Pak se mu smějí i spoluhráči. Vět-

KDO JE CHRIST NWOGU?

Fotbalový útočník a střelec se narodil 23. ledna 1995. S fotbalem začínal na Libuši, pak s celým ročníkem přešel na Tempo. To opustil dvakrát: kvůli hostování v Dukle, poté v Bohemians 1905. „Chtěl jsem zkusit vyšší soutěž“, vysvětluje. „V Bohemce jsem ale měl špatný přístup k tréninkům, bohužel jsem to bral na volno.“ Vrátil se do Tempa, kde už v 16 letech naskakoval v mužském týmu. Ač mu v lednu bylo teprve 20 let, už byl dvakrát vyhlášený mezi třemi nejlepšími tempáckými hráči v A-týmu. Nwogu má i o osm let mladšího bratra Mika, který hraje za Háje. „Je to hodně šikovný a pracovitý střední záložník, takový Pogba,“ přirovnává Christ, který je ve třetím ročníku Stavební školy na Jarově. „Nejsem studijní typ, ale priorita je pro mě udělat si maturitu.“

CHRIST NWOGU V PŘEBORU

Sezona 2010/11: 135 minut/1 gól

Sezona 2011/12: 1250 minut/3 góly

Sezona 2012/13: 2032 minut/5 gólů

Aktuální sezona 2014/15: 1326 minut/12 gólů

šinou si ale po zápase podáme ruku a jede se dál.

■ **A co mimo fotbal?**

Problém jsem měl jednou, to mi bylo asi 13 let. Rusky mluvící parta na mě pokřikovala po tréninku. Když jeden vytáhl teleskopický obušek, tak jsem utekl. To byl jeden extrém, jinak vůbec nic. V Praze se cítím bezpečně. Jsem tady doma, i když si o mně hodně lidí myslí, že jsem cizinec, což chápu. Mé jméno nezní česky.

Často na mě v obchodech mluví rovnou anglicky, tak hned říkám, ať na mě mluví klidně česky, že rozumím. (usmívá se) Dřív se doma mluvilo anglicky hodně, sledoval jsem televizi v angličtině. V Nigérii je to úřední jazyk, ale oni mají i nějaký svůj africký. Když to táta rozjede, nerozumím vůbec nic. Taky je zajímavé, že když s někým telefonuje, vypadá to, že na sebe křičí, protože oni nemluví nahlas, ale hulákají. Pro ně je to ale normální. ■

INZERCE

kasa.cz

jděte rovnou ke kase

Osobní přístup v prodejně internetového obchodu.

V každé prodejně **KASAHOUSE** můžete využít náš školený personál.

**TISÍCE
POLOŽEK**
za internetové
ceny skladem

5 MINUT
bleskurychlé
odbavení

**REKLAMACE
DO 30 DNÍ**
řešíme výměnou

www.kasa.cz

Skorkovská 1511, 198 00 Praha 9-Černý Most
V Oblouku 266, 251 01 Průhonice/Čestlice

PO-PÁ 8-20
SO-NE 9-19

841 800 800

POD PALBOU

PŘED ZÁPASEM NEPONOCUJI!

ROZHODČÍ PETR DAVID V PRAVIDELNÉM DOTAZNÍKU

TEXT: LUKÁŠ VRKOČ FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

Trpělivost, slušné chování a pokora. Tato čtyři slova by PETR DAVID poradil začínajícím rozhodčím. Sám by se rád dostal výše než do přeboru. Povede se mu to?

■ **Prozradte něco o sobě... Co děláte, kde jste studoval, jaké máte koníčky?**

Vystudoval jsem Vysokou školu ekonomickou v Praze, fakultu informatiky a statistiky, a v současné době pracuji jako programátor ve společnosti DHL IT Services. Co se koníčků týče, rád cestuji, čtu, sleduji filmy... No a samozřejmě fotbal – bez toho by činnost rozhodčího asi vykonávat nešla. (směje se)

■ **Kde a jak jste se dozvěděl o možnosti stát se rozhodčím a jak dlouho trvalo, než jste poprvé pískal?**

Když jsem nastupoval za starší žáky, spoluhráč Petr Linx začal navštěvovat školu rozhodčích. Tato role mě vždy zajímala a rozhodl jsem se, že to taky zkusím. Ještě s dalším spoluhráčem jsme se tedy příští rok přihlásili do školy rozhodčích a zhruba po půl roce navštěvování jsem dostal první zápasy. Šlo o halový turnaj žáků v Ruzyni. Tehdy mi bylo sotva 15 let.

■ **Jak se udržujete v kondici?**

V současné době mi stačí, když večer před zápasem zůstanu doma a nikde neponocuju. (směje se) K tomu si párkrát do týdne zajdu do posilovny a tak dvakrát do měsíce si vyrazím zaběhat. Mám v plánu na kondici pracovat podstatně více, tak snad se v nejbližších dnech konečně přinutím.

■ **Kam se chcete jako rozhodčí dostat a co vás k tomu motivuje?**

Když začíná malý fotbalista s kariérou, jeho snem určitě není hrát pouze pražský přebor. Stejně tak když začíná kariéru mladý rozhodčí. Bohužel pouze malé procento skutečně dosáhne svého cíle. Je to o pílí, tisíci odříznutých zápasů a samozřejmě to chce špetku talentu a možná i štěstí. Osobně bych se rád podíval do vyšších soutěží. Záleží však pouze na tom, jaké výkony budu předvádět na hřišti.

■ **Charakterizujte svůj styl pískání...**

Snažím se to hráčům moc nekazit! Styl rozhodování je nutné přizpůsobit vývoji zápasu, případně úrovni,

na které se zápas odehrává. Dle mého názoru je úroveň hráčů v pražském přeboru poměrně vysoká, je tedy možné souboje více pouštět, dávat častěji výhody ve hře a celkově hru méně přerušovat. Takový styl mi vyhovuje, a pokud je to možné, snažím se ho při zápasech držet. Také se snažím komunikovat s hráči, to je podle mě při zápase velice důležité.

■ **Řekl jste si někdy po utkání větu: „To byl můj poslední zápas!“ Kolikrát a proč?**

Tuto větu jsem si našťásti ještě nikdy neřekl. Zatím se nestala žádná situace, která by mi činnost rozhodčího takovým způsobem znechutila. A doufám, že se ani nikdy nestane.

■ **Jakou radu byste dal začínajícím rozhodčím?**

Hlavně trpělivost. Začátky v nejnižších soutěžích bývají velice těžké a dokážou leckoho odradit. Dále pak slušné chování, vystupování a pokoru. Nechte si poradit od zkušenějších kolegů, nechtějí na vás machrovat, chtějí vám pomoci rozvíjet se a zlepšovat. Poučte se ze svých chyb. Ty děláme všichni, nejlepší z nás je ale neopakovat. ■

KOLEGA JIŘÍ KALCOVSKÝ SE VÁS PTÁ...

■ **Kde v Praze se ti nejvíce píská a proč?**

Obecně mi vyhovují hřiště s většími rozměry. Hráči nejsou tak často v soubojích, rozhodčí nemusí tolik přerušovat hru a zápas je tak mnohem plynulejší. Mezi takové hřiště patří například Přední Kopanina, travnaté hřiště Loko Vltavín, Uhřetěves či Královice. Mimo to se mi dobře rozhoduje na Tempu nebo Motorletu, tam je pro změnu příjemné prostředí.

ZEPTEJTE SE KOLEGY DOMINIKA MULTERERA Z PŘÍŠTÍHO DOTAZNÍKU NA COKOLIV!

■ **Co bys vzkázal všem divákům, kteří nedokážou nic jiného než vulgárně nadávat rozhodčím, zvláště pak v situaci, kdy rozhodčí rozhodl zcela správně?**

DLAŽDIČSKO ASFALTÉRSKÉ PRÁCE

• chodníky • vozovky • pěší zóny

**REKONSTRUKCE
OPRAVY
VÝSTAVBA**

**ASFALTÉRSKÉ
PRÁCE**

opravy výtluků
a pokládky
souvislých ploch
litým asfaltem
i obalovanou drtí
(živicí)

Vesele si šlapu po chodníku z DAPu

Sarajevská 17, Praha 2, 120 00, tel.: 222 560 202, fax: 222 560 404
e-mail: dap@mbox.vol.cz, www.dap.cz

TÉMA

STŘÍDÁME, UŽ POPÁTÉ! NENÍ TO MOC?

JAKÉ JSOU (NE)VÝHODY VÍCE STŘÍDÁNÍ V AMATÉRSKÝCH SOUTĚŽÍCH? CO NA TOHLE PRAVIDLO ŘÍKAJÍ TRENÉŘI A ROZHODČÍ?

TEXT: RADIM TRUSINA, RENÉ MACHÁLEK FOTO: ONDŘEJ HANUŠ, PAVEL JIŘÍK ST.

Možná jste si na to po letech, kdy vše bylo jinak, ještě zcela nezvykli – pokud ale navštívíte jakýkoliv zápas v kategorii mužů od Pražská teplařenská přeboru níž, mají trenéři na obou stranách možnost PĚTI STŘÍDÁNÍ, už rok a půl. Jaké jsou ohlasy?

Malá fotbalová revoluce nastala 1. července 2013. Tehdy Fotbalová asociace ČR upravila letitá pravidla následujícím způsobem: „V soutěžních utkáních musí před zápasem každé družstvo uvést do zápisu náhradníky v počtu nejvýše sedmi osob, ze kterých smí v průběhu utkání vystřídat v profesionálních soutěžích nejvýše tři hráče a v neprofesionálních soutěžích až pět hráčů, pokud není Soutěžním řádem nebo Rozpisem příslušné soutěže stanoveno jinak.“

Pražský fotbalový svaz dal na doporučení asociace a ve svých soutě-

žích zvýšený počet střídání povolil. Jaké jsou reakce po sezoně a půl, kdy tato novinka, která může poměrně významně ovlivnit průběh utkání, funguje?

Pražský fotbalový speciál udělal anketu mezi šestnácti trenéry nejvyšší pražské soutěže – Pražská teplařenská přeboru. Její výsledek však není jednoznačný. Jen posuďte: osm trenérů možnost vyššího počtu střídání vítá, šest jich je proti. Robert Hlavica z Uhelných skladů zůstal někde mezi bez jasného názoru a Marek Kopač

z Meteoru B do uzávěrky časopisu neodpověděl.

Pojďme si tedy shrnout, co vyšší počet střídání přináší, a nechme promluvit hlavní aktéry.

PRO, NEBO PROTI?

Zastánci jsou s tímto pravidlem spokojeni hlavně kvůli tomu, že umožní poslat na hřiště o dva hráče na každé straně navíc oproti dřívějšímu a o radost ze hry by mělo jít v amatérských soutěžích především. Obzvláště kluby, které nemají B-týmy, kam se dají poslat méně vyčerpání hráči, tak mají větší manévrovací prostor. Část trenérů si také chválí, že díky tomu mají možnost výrazněji zasáhnout do sestavy. Klidně mohou o poloce vy-

střídat několik hráčů, aniž by se museli strachovat, aby se nikdo nezranil a oni už nemohli střídat, jak tomu bylo dřív, kdy se s výměnou hráčů o poloce šetřilo. Spíš se čekalo na průběh druhého poloce.

„Nám se pět střídání líbí,“ říká za Přední Kopaninu, vedoucí tým přeboru, její trenér Salem Hebousse. „Kluci nemají za týden tréninku jinou odměnu než hrát o víkend zápas. Z našeho pohledu je to jen pozitivní,“ přikyvuje Radek Trhlík, trenér a předseda přeborového nováčka ze Střešovic.

Tato věc má však i dost odpůrců. „Je to kravina jako barák,“ reagoval třeba Josef Konta, kouč posledního Radočina. Ke třem střídáním by se vrátili ▶

Koho tam mám ještě dát?

Tohle střídání se hráči nelíbilo.

V některých týmech pětice náhradníků ani připravena není...

i dva exligoví stoperi, kteří teď vedou přeborová mužstva: Martin Hyský z Královic a Libor Koller z Tempa. Odpůrci často argumentují tím, že častější střídání výrazně zasahují do plynulosti hry a jsou používána ne kvůli změně hry, ale ke zdržování v závěrech zápasů. „Možná bych střídání limitoval, že by jich několik muselo proběhnout do určité minuty, aby se na konci tolik nezdržovalo,“ přemýšlí Koller. „Za mě je pět střídání zbytečně moc.“

Návrh s jistým omezením vyslovil i Petr Procházka, trenér Hájů. „I když pět střídání podporuji, třeba by to šlo omezit tím, že by se v závěrečných minutách takticky mohlo střídát jen jednou,“ řekl Procházka.

Ano, v ideálním světě by trenéři používali větší počet střídání pouze k tomu, aby dali příležitost i těm, na které se běžně dostává méně. Jenže v soutěžích, kde jde o postupy a sestupy, můžete vymyslet spoustu nových pravidel, ale stejně většinou převládá snaha získat body.

TAKTIKA? PRÝ NE...

I když z Pražská teplárenská přeboru zní poměrně častý názor, že se čas pomoci většího počtu využitelných náhradníků uměle nenatahuje. „V konci zápasů jsem taky někdy střídá, ale určitě to nebylo z taktických důvodů,“ ujišťuje Hebousse. Podobně mluví i Trhlík ze Střešovic: „My to střídání k taktickým účelům v závěru

zápasů nevyužíváme, ani jsem se s tím nesetkal u soupeřů.“

Do této skupiny se názorem přiklání i Rudolf Kahle z Cholupic. „Někdo říká, že se kvůli střídání konec zápasu rozkouskuje, ale zatím jsem to nezažil. Já jsem nikdy v posledních deseti minutách tolikrát nestřídá. A navíc: v závěru zápasu se střídalo vždycky, i když byla střídání jen tři,“ povídá Kahle. To Hyskému kouskování hry častými střídáními vadí, ač jej neodsuzuje. „Pokud mají trenéři možnost pětkrát střídát a využívají to k taktickým účelům, je to legitimní, na tom nevidím nic špatného,“ říká muž, který zároveň působí v roli fotbalového experta České televize. „Ale ten zápas to prostě rozkouskuje. Když to potřebujete, pět střídání tenhle účel splní. Z hlediska trenérského v tom ale tak zásadní přínos nevidím. Ve hře se dá něco změnit jedním střídáním, na to nepotřebuji pět, což je podle mě moc,“ nabízí svůj pohled.

NASTAVENÍ PODLE CITU

Kromě změny počtu střídání se měnila pravidla také v tom, jak na výměny hráčů reagují rozhodčí. Dřív měli povinnost za každé střídání nastavovat, což už neplatí. „Už to není nařízené,“ potvrzuje Luboš Váša, v padesáti letech nejzkušenější a nejvytíženější rozhodčí v Pražská teplárenská přeboru. „Záleží ale na citu

rozhodčího. Pokud půjde v posledních deseti minutách na hřiště osm střídajících hráčů, zápas bude nervózní a bude to o gól, já osobně bych tenhle čas nastavil a odůvodnil bych si to vyšším počtem střídání. Když to bude 5:1, asi není na co čekat.“

Rozhodčích se tahle věc týká v podstatě pouze při dohadech o výši nastaveného času, ani ji mezi sebou podle Váši neřešili, když se v létě 2013 zavedla. „Je to pro nás okrajová záležitost. Není to nic, co by hýbalo naším světem,“ usmívá se Váša. „Náročnější je to jen pro prvního asistenta, který musí vždycky přiběhnout k lavičkám a všechno zkontrolovat. Představa toho, že týmy v zápase desetkrát střídají a já jsem z toho osmkrát u rohového praporku a musím kvůli tomu vždycky na střed a zpátky, se mi příliš nelíbí,“ neskrývá.

Váša podporuje názor, že střídání zbytečně kouskují hru. „Trenéři toho umějí využít. I postavení asistenta, jak jsem o něm mluvil, hraje roli. Ono totiž chvíli zabere, než doběhnete těch sto metrů tam a zpátky. Lze toho zneužít, ale je to právo trenérů. Zdržovalo se vždycky. Dřív se střídající hráči posílali na druhou stranu hřiště,“ vzpomíná Váša. „Co se týče rozhodčích, jsme tady jen jako servis, takže do toho nemáme moc co mluvit. Pokud vás ale zajímá můj názor, tak byla z mého pohledu tři střídání dostatečná a ideální.“

ANKETA

Co na možnost pěti střídání říkají trenéři z Pražská teplařenská přeboru mužů? Speciál oslovil všech šestnáct koučů s otázkou:

SOUHLASÍTE S TÍM, ŽE SE MŮŽE STŘÍDAT AŽ PĚT HRÁČŮ NA OBOU STRANÁCH?

ANO SALEM HEBOUSSE

Přední Kopanina

„Mně se to líbí a nevidím na tom nic špatného. Nejsem si vědomý, že bych viděl v tomhle směru od trenérů nějaké zneužití. Co se týče našich zápasů, většinou tam byl už větší gólový rozdíl, když jsme střídali. Já jsem za tu možnost rád, aspoň se dostanou všichni na hřiště. Když kluci trénují, tak je fajn, že mohou nastoupit.“

NE ROMAN DUBOVČI

Vršovice

„Obecně je pět hráčů hodně. Co si všímám, tak mužstva od 70. minuty začínají střídát, což brzdí hru. Jestli do té doby byla nějaká plynulost, tak okamžitě odchází. Navíc je to zásah do sestavy, takže většinou posledních patnáct dvacet minut bývá o ničem. Za mě by stačila možnost tři střídání bohatě. Jelikož jsem ale ve Vršovcích, stačí mi i jedno střídání. Ještě se mi nestalo, abych měl v zápase pět hráčů na střídání.“ (směje se)

NEVÍM ROBERT HLAVICA

Uhelné sklady

„Musím říct, že je mi docela jedno, jestli pět střídání nebo tři. Když má trenér dost hráčů na lavičce náhradníků, tak proč by je nevyužil? Ale pro řadu týmů v přeboru je pět hráčů na střídačce luxus, takže ani téhle možnost nevyužijí.“

NE MARTIN HYSKÝ

Královice

„Chápu to v dorostu, kde je důležité, aby se do hry dostalo víc fotbalistů, ale u dospělých bych zůstal u tří střídání. Pět střídání na každé straně hru hodně rozkouskuje a místo toho, aby se hrálo, začne se taktizovat. Proto bych hlasoval za to, aby se fotbal vrátil ke třem střídáním.“

ANO ZDENĚK HERINK

ČAFC

„Využíval jsem tuhle možnost minimálně, myslím, že jsem střídal spíš čtyřikrát. Ale docela to vítám. Především ovšem za předpokladu, že budu mít na lavičce ta-

kové fotbalisty, které když pošlu do hry, tak se nesmí změnit kvalita výkonu. Když je vývoj zápasu příznivý a já mám na lavičce kvalitního hráče, tak tu šanci kluci dostanou. Máme v kádru dvaadvacet lidí a výkonnost je pochopitelně rozdílná. Ale trenér má díky těm střídáním šanci na něco v zápase víc reagovat.“

ANO RUDOLF KAHLE

Cholupice

„Jsem zastáncem téhle věci. Takhle je šance poslat do zápasu většinu hráčů, kteří přes týden trénují. Samozřejmě někdy nejsou kluci zdraví a do zápasu jdete ve třinácti, tak nemůžete pěti střídání využít. Ale když ta šance je, podporuji pět střídání. Někdo má obavy, že se kvůli střídání konec zápasu rozkouskuje, zatím jsem to ale nezažil. Já třeba nikdy v posledních deseti minutách tolikrát nestřídal. A navíc: v závěru zápasu se střídalo vždycky, i když byly jen tři možnosti. Když prohráváte o dvě branky o půli, můžete dvakrát vystřídat. Zkusíte tak se zápasem něco udělat a jste klidní v tom směru, že máte ještě pořád možnost dalších tří změn. Tuhle možnost vítám.“

ANO PETR PROCHÁZKA

Háje

„Těhle krok podporuji. Chápu ale, že pro trenéra, jehož tým prohrává a honí výsledek, je těžké, když soupeř v posledních minutách střídá. Když máte k zápasu připravených osmnáct kluků, tak je dobře, že je můžete na hřiště aspoň na chvíli poslat. Nejsme profesionálové a ti kluci si zaslouží aspoň nějaký čas hrát. Někdy jsou to dvě minuty, někdy delší čas. No a když se třeba dvěma hráčům nedaří, můžete je vyměnit o polovinu a víte, že máte ještě tři střídání k dispozici. Nemusíte čekat do sedmdesáté minuty, jestli se někdo nezraní.“

ANO JIŘÍ TESAŘ

Třeboradice

„Jsem určitě pro. Samozřejmě že když vedete chvíli před koncem, tak střídáte a někomu se to třeba nemusí líbit. Ale od toho je na hřišti rozhodčí, aby ten čas nastavil. S touhle věcí nemám fakt vůbec žádný problém.“

ANO RADEK TRHLÍK

Střešovice

„Obecně to vítám a střídání využívám, zejména v amatérském fotbale je to správná cesta. Pokud má trenér šanci poslat na trávník víc hráčů, ať to udělá – ti kluci nemají za týden tréninku jinou odměnu než hrát o víkend zápas. Z našeho pohledu je to jen pozitivní. Ani jsem se nesetkal s tím, že by to někdo využíval na taktické účely. A my to taky neděláme.“

ANO ZDENĚK HRUŠKA

Libuš

„Těhle věci fandím, je to bezvadné. Když má trenér k dispozici širší kádr, tak má možnost v průběhu utkání poslat víc kluků na hřiště, aby si zahráli. My když nemáme běčko, tak tuhle šanci vítáme. Je to pro hráče odměna za tréninkový proces. My jsme byli na podzim v takovém stavu, že nám ale možnost pěti střídání byla houby platná. Pokud jsou stížnosti, že toho někdo v závěru utkání zneužívá a střídá, aby natáhl čas, tak od toho je na hřišti rozhodčí, aby se s tím vypořádal a daný čas nastavil. Znovu opakuji: pět střídání je skvělá věc.“

ANO DAVID LUKEŠ

Motorlet B

„Pozitivní na tom je, že můžete dát šanci více hráčům. Můžete zasáhnout do organizace hry, když se mužstvu nedaří, je to šance něco změnit. Hraje se o body, o sestup i o postup a trenér týmu, který v zápase vede, toho může v závěru utkání také využít. Samozřejmě kouč druhého týmu v takové chvíli moc nadšený nebude... Co se týče našeho mužstva, tak jsme spíš byli rádi, když jsme měli na lavičce nějaké zdravé hráče.“

NE RENÉ OLLÉ

Admira B

„Myslím, že tři střídání byla optimální. Můj pohled na pět střídání je skeptičtější. Pro vývoj zápasu to znamená zpomalení, rozkouskování hry. Já bych třeba někdy v posledních deseti minutách nejraději nestřídal. Když jsem byl na utkání ČFL a viděl, jak se tam mezi 80. a 90. minutou střídá, tak mě to

opravdu nebavilo. Myslím, že tři střídání byla zlatá. Když tam někdo jde v úplném závěru, chvíli trvá, než se rozpumpuje. A mnohdy, než se mu to povede, je konec utkání.“

NE LIBOR KOLLER

Tempo

„Pro mančafy, které mají širší kádry, je to dobře. Na druhé straně je to zbytečné zdržování hry. Tři střídání byla z mého pohledu v dospělém fotbale akorát. Když se rozjede střídání, hodně se pak hra kouskuje, závěr se jen dohrává a střídá, stoupá napětí mezi lavičkami, vede to i k hádkám. Já tuhle možnost nevyužíval a přiznávám, že jak jsem byl celý život zvyklý na tři střídání, tak jsem někdy i zapomínal, že můžu vlastně vyměnit pět hráčů.“ (usmívá se)

MAREK KOPAČ

Meteor B

Nevyjadřil se.

NE PAVEL HRUBÝ

Kolovraty

„Nevítám to, nelíbí se mi to, jsem proti tomu. Tři střídání byly v kategorii mužů úplně dostatečné. Mládežnické kategorie, to je něco úplně jiného. Někdy mi připadá, že je to dělané pro mužstva, která se mohou doplnit z juniorky: mají hodně hráčů, tak je chtějí poslat do hry. Od toho jsou ale přáteláky. V nich ať si každý střídá, jak chce. Tři hráči na střídání se mi zdála jako dostatečný počet.“

NE JOSEF KONTA

Radotín

„Je to kravina jako barák. Jsem odpůrce této věci, a to z několika důvodů. Třeba proto, že kapacita hráčů není. Byl jsem na zápase, kde trenér vystřídal za stavu 4:1 v posledních dvaceti minutách pět hráčů a skončilo to 4:3. Kdyby se hrálo o pět minut déle, tak to snad skončilo 4:4. Byl z toho guláš. Je to šaškárna a lidi se tomu chechtají. Další důvod je, že při tolika střídáních se dvacet minut nehraje, to by měli hlídat rozhodčí, ale myslím, že to nedělají, že jim to mnohdy vyhovuje.“ ■

Bauer

výrobce sportovních pohárů

**POHÁRY, TROFEJE, MEDAILE
SKLENĚNÉ TROFEJE, PLAKETY
FIGURKY, SOŠKY, TALÍŘE, VĚNCE
KOKARDY, EMBLÉMY, DIPLOMY
LASEROVÉ GRAVÍROVÁNÍ
POTISK TROFEJÍ**

**PRODEJNY: 2x PRAHA, OSTRAVA, LIBEREC
ROŽNOV p. R., BRATISLAVA**

SLEVA 25% PRO KLUBY SDRUŽENÉ V PFS

www.pohary-bauer.cz

PRAHA
PRAHA
PRAHA
PRAHA

www.pfs.cz

MLÁDEŽ

DĚTSKÝ FOTBALOVÝ POHÁR 2015

OD LEDNA BĚŽÍ TRADIČNÍ AKCE PRO ŽÁKY I. A II. TŘÍD ZÁKLADNÍCH ŠKOL

TEXT: PFS FOTO: ARCHIV

Již popáté mají žáci I. a II. tříd ZŠ možnost vyzkoušet si fotbalové dovednosti a poměřit se s vrstevníky v rámci Dětského fotbalového poháru. Tento unikátní turnaj pořádá Pražský fotbalový svaz ve spolupráci s Asociací školních sportovních klubů (AŠSK) a za podpory Magistrátu hl. města Prahy. Letos organizační tým přivítal na turnaji více než 80 družstev, čímž byl vytvořen nový rekord v počtu účastníků.

Turnaj se hraje již tradičně od ledna do března ve třech etapách. Ze základního kola, které zahrnuje devět turnajů, postupuje dál sedmadvacet týmů a ty budou následně rozděleny do třech semifinálových turnajů. Tři nejlepší celky z každého semifinálového turnaje se kvalifikují do závěrečného finálového klání. To je naplánováno na 10. března a určí celkového vítěze Dětského fotbalového poháru 2015.

PŘIVÉST DĚTI!

Místy, na nichž se letos hrálo či ještě bude hrát, jsou čtyři haly: Petřiny, Motorlet, TJ Pankrác a Jednáčka VS. „Jsem velice rád, že se tento největší fotbalový turnaj pro kluky a holky od šesti do osmi let stal pro Pražský fotbalový svaz tradicí a je mezi základními školami velmi populární, o čemž hovoří počet zúčastněných týmů, který se každým rokem zvyšuje. Naším hlavním cílem a smyslem tohoto turnaje je přivést k fotbalu další kluky a holky, kteří zatím nejsou registrovaní v žádném klubu, a pomoci tak pražským oddí-

lům s náborem nových hráčů. Věřím, že letošní ročník bude ještě kvalitnější než ty minulé a děti si z turnaje odnesou nezapomenutelné zážitky,“ řekl předseda Pražského fotbalového svazu Dušan Svoboda.

Pro rok 2015 získal Pražský fotbalový svaz pro své mládežnické projekty čtyři patrony z řad „lvíčat“ (reprezentace ČR do 21 let) a rov-

něž čtyř pražských prvoligových klubů. Pro malé fotbalisty a fotbalistky by měli být Jakub Brabec (Sparta Praha), Matěj Hanousek (Dukla Praha), Karel Hrubec (Slavia Praha) a Petr Nerad (Bohemians Praha 1905), jež mají velkou naději zahrát si letos na mistrovství Evropy hráčů do 21 let v ČR, ideální vzory v jejich budoucím sportovním snažení.

„Vždy jsem se na školní fotbalové turnaje těšil a se spolužáky jsme je brali velmi prestižně a z každého úspěchu měli velkou radost. Snil jsem, že si jednou zahraji velký fotbal, což se mi podařilo. Rád bych vzkázal všem dětem,

které se Dětského fotbalového turnaje zúčastní, ať si hru maximálně užívají, baví se fotbalem. To je v tomto věku nejdůležitější,“ řekl Jakub Brabec, jeden z patronů PFS.

A přidal se i obránce Dukly Matěj Hanousek: „Pocit při sledování kluků při hře se dá jen těžko popsat. Můžete vidět úplně čistou radost ze hry, bezprostřednost po vstřelení gólu, ale i smutek, v mnoha případech i pláč po prohře. Jako dítě by mě nikdy nenapadlo, že jednou budu stát na té druhé straně a předávat hráčům ceny. Patronaci jakéhokoliv turnaje bych nikdy neodmítl,“ hodnotil Dětský fotbalový pohár rovněž pozitivně.

MEDAILE PRO KAŽDÉHO

Podobně jako v letech minulých si Pražský fotbalový svaz opět pro děti připravil drobné fotbalové dárky. Každý účastník si odnese zlatou medaili, karty patronů PFS, placku s fotbalovým mottem, silikonový náramek a zbrusu nový rozvrh hodin právě s patrony projektů.

Na turnajích budou přítomni i zástupci mládežnických sekcí pražských fotbalových klubů, pro které je turnaj ideální příležitostí k oslovení malých hráčů a jejich rodičů. Více podrobností o Dětském fotbalovém poháru, včetně výsledků a fotogalerií již odehraných turnajů, naleznete tradičně na webu www.detskypohar.cz.

Pohyb dětí, o ten jde především!

Pěkné akce, radost, odměny
a nějaké to pozování. To vše spojuje
Dětský fotbalový pohár 2015.

LEGENDA

KRÁL VZDUŠNÝCH SOUBOJŮ

VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI HISTORIE PRAŽSKÉHO FOTBALU JAK JE (MOŽNÁ) NEZNÁTE

TEXT: MILOSLAV JENŠÍK FOTO: ARCHIV AUTORA

Když v červnu 1955 vedl JIŘÍ TRNKA útok národního mužstva v Bruselu a jedním gólem přispěl k výhře 3:1 nad Belgií, táhl mu na devětadvacátý rok. „Podal jeden ze svých nejlepších výkonů poslední doby,“ napsala Mladá fronta o jeho třiadvacátém utkání v dresu se lvíčkem. Žádný jiný fotbalový reprezentant v posledních deseti letech nedokázal víc. A měl ideální věk, aby mohl ještě pár let pokračovat...

Na počátku 40. let minulého století se kdysi obávaná Čafka propadla až do I. B třídy. V soutěžní pyramidě to byl po lize, divizi a I. A třídě čtvrtý soutěžní stupeň, ne sedmý jako dnes, ale ani tak nic moc. Čím méně se dařilo prvnímu mužstvu, tím větší radost dělal klubu i fanouškům dorost vedený redaktorem Josefem Voglem

a doplňovaný z bohaté žákovské líhně Karla Šady.

Roku 1943 se mladí probíjovali do finále dorosteneckého mistrovství a v něm porazili Královo Pole na Spořilově 4:3 a v Brně 3:2. Pražský mač vidělo na pět tisíc nadšených diváků! Ve vítězném týmu nejvíc zářily dva ojedinělé talenty; kolem hřiště šla jedna řeč, že ti

šikulové to dotáhnou až do národního mužstva. A dotáhli – brankář se jmenoval Alois Jonák a tvůrce hry Jiří Trnka.

LEPŠÍ NEŽ BOUČEK?

Vytáhlý Jirka nebyl zrovna sprinter, zato vytrvalý a houževnatý bojovník. Mezi dospělými fotbalisty vstoupil už jako hotový hráč se schopnostmi tvůrce nejenom hry, ale i pohody v mužstvu. Srdcař a dřič, srandista i hecír. Jeho hlavními fotbalovými přednostmi byl přehled, konstruktérský důvtip a míčová technika. Uměl i vypálit. A když bylo třeba, mohl nastoupit na kterémkoli místě v poli.

A to jsme si nechali až na konec výčtu jeho vynikající hru hlavou, ještě umocněnou vyšším vzrůstem. Autor těchto řádek není mezi pamětníky sám, kdo tvrdí, že v tom neměl u nás Trnka ve své éře rovného. Do té doby platil za nepřekonatelného krále hlaviček Káďův nástupce v roli centrhalva Sparty a účastník MS 1934 a 1938 Jaroslav Bouček. Někdejší hvězdy a zkušení trenéři, třeba Jan Knobloch-Madelon nebo Alexa Bokšay, ale tvrdili, že Trnka je ještě nad Boučka! Takový plejer se pochopitelně v prvním mančaftu Čafky moc neohráł. Slávisté ho ostře sledovali už od jeho devatenácti let. Nespěchali; když jim však pražské tamtamy donesly zvěst o shodném zájmu rudé konkurence, jednali rychle a energicky. Tak Trnka v rozehraném ročníku 1947–48 naskočil do ligy v sešivaném dresu. Počínal si v něm, jako kdyby jej oblékal odjakživa. Na pravém kraji zálohy, uprostřed, ale také v centru útoku.

Ve svém prvním derby „S“ v květnu 1948 zaskočil za zraněného Bicana. Plně ho nahradit nemohl, ale nesporně přispěl k slávistické výhře 3:0. Už počátkem července nastoupil v Bukurešti k reprezentačnímu debutu jako centrhalv. Přesněji řečeno jako stoper ve šlůry nařízeném a bezduše stereotypně uplatňovaném W-M systému. Své úkoly přesto splnil na výbornou. Prohráli jsme 0:1, ale gól z volného přímého kopu, nařízeného minutu po skončení herní doby (ačkoli tehdy ▶

Roku 1953 před utkáním se Švýcars (5:0): za rozhodčím zleva Novák, Stacho, TRNKA, Pažický, Šafránek, Kačáni, Karel, Hertl, Kraus, Vlk a Crha

HVĚZDA VYMĚNĚNÁ ZA OHRADU

Když vyšlo najevo, že Trnku loví a Sparta a šikovný mládenec zřejmě podepsal přestupní listky i rudým, slávistickým sekretář počkal na poslední den v měsíci, o půlnoci se dostavil k non-stop přepážce hlavní pošty a v 00.01 hodin nového dne podal doporučený dopis s Jirkovými autogramy. Pak se šel domů vyspat, po ránu zašel na asociaci, počkal si tam na listonoše a převzetí lístků si na místě nechal potvrdit. Přestupy se vyřizovaly každý měsíc, ale pouze ty, které byly podané od 1. do 6. dne. Teď už Sparta

mohla přijít jen a jen pozdě... Trnka stál Slavii 220 000 tehdejších korun. Byla to slušná částka a Čafka z ní uhradila stavbu ohrady svého tehdejšího hřiště. Slavia dávným soupeřům pomohla sehnat laciné dřevko. Přestup se vyplatil všem účastníkům jednání.

KLOBOUK, NEBO ŠRAJTOFLI?

Roku 1953 nastoupil Trnka ve všech devíti zápasech národního mužstva a pokaždé patřil k pilířům mužstva. Když v kvalifikaci pro mistrovství světa vyhráli v Bukurešti 1:0 a postup měli jistý, udělali Rumuni velké

gesto a otevřeli našim nápojový účet v restauraci hotelu. To bylo něco pro Jirku! Začal objednávat koňaky po celých podnosech a rozdávát každému, kdo do sálu vkročil. Pak už je návštěvníkům naléval i do piva a obdarované vybízel, aby přivedli i kamarády. Zájemci přicházeli div ne procesími! Po návratu do Prahy přišel mužstvo pozdravit tehdejší šéf tělovýchovy generál Janda, poděkoval za vzornou reprezentaci a prohlásil, že postup bude odměněn hodnotnými věcnými dary. Hráči si dokonce směli vybrat: buď klobouk, nebo náprsní tašku.

DVA GÓLY ZA ČTYŘI MINUTY

Dva ze svých tří reprezentačních gólů dal Trnka z postu pravého záložníka v jediném utkání, dokonce v onom krátkém časovém rozpětí. To přijeli v září 1953 na Strahov Švýcaři a až do 59. minuty prohrávali jen 0:1. Pak Trnka zamířil, vypálil jako z děla – gól! Po chvilce přidal další. „Už jsem se nemohl dívat na to, jak to kluci vepředu patlají a pořád nic,“ řekl o pár let později v jednom vzpomínkovém rozhovoru. Mluvil ten chlap vůbec někdy vážně? ■

Jiří Trnka v karikatuře Otakara Mašky

Národní mužstvo, které roku 1949 porazilo Rumuny 3:2 – zleva Šimanský, Rubáš, Pokorný, Bican, Pažický, Marko a Hlaváček, před nimi Kocourek, Preis, TRNKA a Morávek.

rozhodčí neměli právo přidávat čas) za zcela vymyšlený Kocourkův faul. Zkoušku zralosti složil Trnka v dubnu 1949, když národní mužstvo smetlo ze strahovské trávy favorizované Maďary 5:2. Byl na hřišti jen půl hodiny, než odkulhal s nakopnutým kolenem. Až do té chvíle měl všechny vysoké míče, zcela zrušil spolupráci maďarské úderné dvojice Deák – Puskás a obávaného Ference Puskáse k ničemu nepustil.

DVAKRÁT DO STEJNÉ ŘEKY

Na podzim 1948 narukoval spolu s Otou Hemelem do ATK. Strávili tam rok a nějaký týden. Padákem do řadových útvarů zaplatili nápad zorganizovat v centru města mikulášský večírek, na který pozvali kromě spoluhráčů i řadu borců obou „S“, se kterými kamarádili. Že se nic nestalo? Velitelé to viděli jinak. Tři čtvrti roku bez vrcholového fotbalu na obou nezanechaly žádné stopy. Trnkovi po návratu do civilu a do Slavie stačil jeden ligový zápas, aby byl okamžitě povolán zpátky do národního mužstva. „Zvláště střední záložník Trnka zahrál velmi dobře,“ hodnotil jeho návrat Pondělník.

Zjara roku 1953 se vyhnanci z vojenského mužstva podivili pozvání, aby se do něj (teď už se jmenovalo ÚDA) vrátili. O aktivování do důstojnických hodností nechtěli ani slyšet, ale přijali statut civilních zaměstnanců armády. Fanoušci sešívavých jim to měli hodně za zlé. Netušili, že hráči byli vystaveni drsnému vydírání. Řekli jim: za rok bude světový

šampionát. Buď tam pojedete jako členové ÚDA, nebo můžete doma poslouchat rozhlasové reportáže. S nimi to měl podepsat i další slávista František Ipser. Odmítl a v tu ránu v národním mužstvu opravdu a nezvratně skončil.

Na šampionátu byli naši vyřazeni týmy, které se probily až do semifinále. Prostě na ně neměli. Náš fotbal tehdy zaplatil tvrdou daň za chyby totalitního vedení: drakonické omezení mezinárodního styku, rozvrat domácích soutěží, nesmyslné řetězové reorganizace...

Jiřímu Trnkovi rok poté řekli, že pro reprezentaci není perspektivní. V devětadvaceti letech... Pokřčil rameny, vrátil se do Slavie a v lize válel ještě pět let. Po letech řekl o té vykloubené době Vítězslavu Houškovi, autorovi knihy Věčná Slavia: „Prachy sice nebyly, ale byla sranda.“ Protože chlap přece nebude brečet... ■

Slavia v sezóně 1947–48, ještě bez Hlaváčka a navrátilce Hemeleho: zleva stojí Kopecký, Bican, Buchta, B. Říha, A. Bradáč a Hanke, před nimi Holman, TRNKA, Vlk, Kabiček a Kocourek.

JIŘÍ TRNKA

2. 12. 1926–1. 3. 2005

Posty: záložník, střední útočník

Hráčská dráha: ČAFC Vinohrady, 1947 Slavia, 1948 ATK, 1950 Slavia, 1952 ÚDA Praha, 1956 Spartak Košice VSS, 1957 Slavia, 1960 Lokomotiva Beroun, hrající trenér (do roku 1965)

Mezistátní utkání: 23 v letech 1948–1955, 3 góly; účast na MS 1954 ve Švýcarsku

Mistrovské tituly: 1953 ÚDA Praha; 1943 ČAFC, dorostenecký mistr Čech a Moravy

Bilance v lize: 171 utkání a 11 ročníků v letech 1947–1960, 21 gólů

Univerzál k pohledání: ofenzivní záložník, střední útočník, stoper – jak jeho tým právě potřeboval.

MLÁDEŽ

KAM AŽ VYSTOUPÁ?

DOMINIK PLECHATÝ TO ZE SOKOLA ZVOLE DOTÁHL PŘES MOTORLET AŽ DO SPARTY

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: ARCHIV DOMINIK PLECHATÉHO

Jeho příběh může inspirovat stovky kluků, kteří to ve fotbale chtějí někam dotáhnout. DOMINIK PLECHATÝ začínal kopat do balonu jako tříletý capart ve Zvoli, ovšem teď, po dvanácti letech, už válí za Spartu. Střední záložník, jenž prošel Motorletem, přesto působí skromně a uvědomuje si, že ho čeká ještě dlouhá cesta. Když se jí bude držet, může vystoupat hodně vysoko...

■ Fotbalové začátky – co ho přivedlo k fotbalu:

Můj táta i děda hráli fotbal, a tak jsem byl každou chvíli na hřišti už odmala. Ve třech letech jsem také začal chodit na fotbalové tréninky. Byl jsem sice malý kluk, ale byl jsem rád, že mě velcí pětiletí kluci vzali mezi sebe. Hrál jsem za Sokol Zvole, ale byli jsme hodně slabý tým. Prohrávali jsme i 20:0, ale já byl rád, že mám na sobě dres a můžu hrát jako velký fotbalista. O nějaký ten rok později jsem se Sokolem Zvole vyhrál soutěž se staršími žáky.

■ Důležité kroky v kariéře:

Zvolského Sokola kontaktoval výběr Prahy-západ, že se jim líbí, jak hraju. A tak jsem začal hrát i za ně. Trenér Jindra Burian mě hodně naučil i přesto, že tréninky s ním nebyly tak časté. Hodně jsme jezdili na různé zápasy a turnaje. Pro mě nezapomenutelný turnaj byl v rakouském Linci, kde jsme vyhrávali, ale nakonec jsme prohráli na penalty a proto jsme skončili druhí. Potom už byl jen turnaj v Roudnici nad Labem a pak výběr Prahy-západ pro ročník 1999 skončil. Trenér Jindra Burian se nás snažil předat do nějakých dobrých klubů. Já skončil v SK Motorlet, kde

mě trénoval Jaroslav Machač. Bylo to pro mě docela daleko, a tak mě na každý trénink vozil děda. Tréninky byly úplně něco jiného než u nás ve Zvoli na vesnici. V Motorletu jsem se naučil vše, co teď umím. Jaroslav Machač si myslí, že mám na víc a natolik mi věří, že mi pomohl s přestupem do AC Sparta Praha. Tam jsem jen krátce, tak uvidím, jak to půjde dál, ale moc rád bych u fotbalu zůstal.

■ Nejoblíbenější trenér:

Pro mě jsou nejoblíbenější všichni, kteří mě kdy trénovali. Od přípravy do dorostu. Za Sokol Zvole M. Novák, P. Vlček, V. Jež. Za výběr Prahy-západ J. Burian. Za SK Motorlet J. Machač, F. Fuchsa, O. Beran a nyní P. Havlíček a M. Kumšta za AC Sparta.

■ Fotbalový vzor:

David Alaba.

■ Oblíbený hráč v ČR:

Jakub Rada.

■ Oblíbený světový hráč:

Alexis Sanchez.

■ Oblíbený klub:

Bohemians Praha 1905, ale jdu se s kamarády podívat i na jiné kluby.

■ Neoblíbený klub:

Zatím jsem na takový nenarazil. Jen někdy nějaký klub odsuzuji kvůli fanouškům.

Stane se z Dominika fotbalová hvězda?

■ Poslední výsledek A-týmu mužů PSK Union v sezoně:

Motorlet porazil Litoměřice 1:0 a Sparta Jihlavy 2:0.

■ Nejlepší spoluhráč v týmu:

Na to nedokážu odpovědět. Když se daří, dá se dobře hrát s kýmkoliv.

■ Sportovní cíl:

Žít se fotbalem a dosáhnout co nejvyššího.

■ ... a kdyby to nevyšlo ve fotbale – čím chce být:

Učím se prvním rokem na truhláře, jako je můj děda a strýc. Tak bych asi zůstal u truhlářiny.

■ Dělá i jiný sport než fotbal?

Času sice moc nezbyvá, ale pokud to jde, jdu si rád zaplavat, zalyžovat a zabruslit.

■ Mimosportovní zájmy:

Raději bez komentáře. (smích)

■ Nejlepší relax a odpočinek:

Moc rád si přispím, když mi to fotbal dovolí, a dlouho se převaluji v posteli.

■ Oblíbené jídlo:

Pizza, ale rád si dám i kuře na pa-price.

■ Oblíbená hudba (skupina, interpret):

H16.

■ Prospěch ve škole:

Jednička z tělocviku. (směje se)

■ Počet přátel na Facebooku:

To nevím. Něco kolem 600.

■ Typ holky, který se mu líbí:

Mám raději, když je hubená s delšími vlasy a vysoká tak nějak jako já. A hlavně musí být fajn.

ALEXANDRIA

cestovní
kancelář

zima 2014 | 2015

***široký výběr
zájezdů za sluncem
i na lyže***

www.alexandria.cz

ALEXANDRIA
Vodičkova 25, 110 00 Praha 1
Tel.: 221 592 592 Fax: 221 592 593
E-mail: vodickova@alexandria.cz

ALEXANDRIA
Španělská 2, 120 00 Praha 2
Tel.: 221 466 466 Fax: 222 251 602
E-mail: info@alexandria.cz

patron
PFS

**Jakub
BRABEC**

hráč AC Sparta Praha
a reprezentant ČR

patron
PFS

**Matěj
HANOUSEK**

hráč FK Dukla Praha
a reprezentant ČR

patron
PFS

**Karel
HRUBEŠ**

hráč SK Slavia Praha
a reprezentant ČR

patron
PFS

**Petr
NERAD**

hráč Bohemians Praha 1905
a reprezentant ČR

MLÁDEŽ

LVÍČATA PODPORUJÍ PFS!

JAKUB BRABEC, MATĚJ HANOUSEK, KAREL HRUBEŠ A PETR NERAD V ROLÍCH PATRONŮ

TEXT: PFS FOTO: ARCHIV

I letos budou mládežnické projekty Pražského fotbalového svazu pod patronací ligových fotbalistů. Vedení se rozhodlo spojit své akce nejen s pražskými prvoligovými kluby, ale i tzv. „lvíčaty“ (členy širšího kádru reprezentace ČR do 21 let). Tvářemi projektů PFS pro rok 2015 se tak stali Jakub Brabec (Sparta Praha), Matěj Hanousek (Dukla Praha), Karel Hruběš (Slavia Praha) a Petr Nerad (Bohemians Praha 1905).

Pražský fotbalový svaz v roce 2015 bude opět pokračovat ve svých tradičních a úspěšných projektech, jako jsou Dětský fotbalový pohár, Můj první klub, Neberte nám naši hru nebo Tour de club. V plánu jsou k tomu také návštěvy rodinných festivalů. Už v minulých letech měla každá z akcí svého vlastního patrona či patrony, ale pro rok 2015 byla vybrána hned čtveřice fotbalistů, kteří

zaštítí veškeré projekty PFS zaměřené na mládež.

„Tento rok je pro český fotbal důležitý, neboť se zde bude konat ME hráčů do 21 let a já si od něj mimo jiné slibuji, že spousta malých kluků, které fotbal zajímá, si jej budou chtít vyzkoušet a zavítají do některého z pražských klubů. Proto jsem velice rád, že se nám podařilo získat patrony pro naše mládežnické projekty z řad „lvíčat“. Jsou to kluci, kteří ještě nedávno hráli

v mládežnických soutěžích, a dnes jsou již oporami nejen svých klubů v lize, ale rovněž reprezentují ČR na této významné akci,“ řekl předseda Pražského fotbalového svazu Dušan Svoboda.

Pozitiva, ale také vzpomínky na minulost napadaly samotné mladé členy národního týmu, když se měli vyjádřit k nové roli.

„Projekty PFS vždy rád podpořím. I když hraji fotbal profesionálně v první lize, nesmím zapomenout, kde jsem začínal a že sport na nižší úrovni má vždycky smysl,“ prozradil Petr Nerad, proč nabídku stát se patronem mládežnických projektů neodmítl.

Oproti němu je kolega Jakub Brabec už zkušeným mazákem. Alespoň co se činnosti v rámci projektů svazu

týče. „V loňském roce jsem se zúčastnil akce Tour de club, kdy jsem si zatrénoval s kluky z Hostivaře. Bylo na nich vidět, že je pro ně setkání s ligovými fotbalisty skvělým zpestřením a motivací do dalších tréninků. Bylo to fajn odpoledne, a proto jsem se rád zapojil i do dalších mládežnických projektů, které mají za cíl podpořit začínající fotbalisty,“ vzpomínal obránce Sparty.

A kladně s mírnou dávkou nostalgie nakonec hovořil o projektech Pražského fotbalového svazu i duklák Matěj Hanousek: „Moc rád jsem se stal patronem, protože normálně bych se asi například na Dětský fotbalový pohár nedostal. Díky patronaci můžu vidět kluky v akci a zavzpomínat na svoje dětství...“ Sympatické!

INZERCE

Malí fotbalisté a fotbalistky!

Stanete se dobrými fotbalisty, když budete respektovat tato pravidla:

- 1. Respektujte spoluhráče a protihráče
- 2. Bvejte se fotbalem a vždy hrajte fair play
- 3. Poslouchejte svého trenéra
- 4. Respektujte rozhodnutí rozhodčího
- 5. Nechtějte rozhodnout sami, buďte součástí týmu

BAVTE SE FOTBalem!

Partner mládeže **Praha sportovní**

www.fotbalpraha.cz

www.goldentip.cz

GOLDEN TIP
S NÁMI NEMŮŽETE PROHRÁT

Krajské přebory

Tipujte výsledky zápasů Pražská teplotárenská přeboru mužů

Kurzové sázení zdarma - Hodnotné ceny - Názory expertů

www.GOLDENTIP.cz

TRÉNINK

TRENDY SVĚTOVÉHO FOTBALU VE VÝCHOVĚ ČECHŮ – DÍL I.

SERIÁL O PŘÍPRAVĚ MLÁDEŽE VE SPOLUPRÁCI S FAČR

ILUSTRAČNÍ FOTO: ONDŘEJ HANUŠ

V minulém roce jsme se dívali do fotbalu dětí skrze metodiku dětského fotbalu, ale je také možné se podívat v souvislostech vrcholu fotbalu. Pojďme si tedy přiblížit trendy vyplývající z posledních jedenácti let Ligy mistrů. „Představím je bodově, s občasnou snahou o uvedení souvislosti s českým fotbalem a jeho vývojem.“ To píše v dalším díle tréninku mládeže ANTONÍN PLACHÝ, vedoucí trenérsko-metodického úseku FAČR.

Analýzy utkání byly získány UEFA systémem PRO ZONE, který je ve svých cenových relacích v plné verzi pro naše soutěže nedostupný. Bavíme se o mnoha desítkách milionů korun a nahrazujeme je systémem Instat football, který pro naše ligové a reprezentační týmy funguje od roku 2014.

Jestliže se budeme zabývat tím, jak stavět trénink, potřebujeme vysledovat ze hry, co trénovat. Zjistíme to analýzou vlastní hry nebo analýzou hry soupeře. My to máme o to těžší, že mnohdy se připravujeme na jiný fotbal v evropské a jiný fotbal v domácí soutěži. Je tedy třeba přemýšlet, zda budeme vytvářet dvojí způsob fotbalu a organizovat dvojí tréninkový proces, nebo zda budeme konzistentní a hrát v Evropě velmi podobně jako hrajeme doma – tedy i s velkým důrazem na analýzu hry svého týmu i týmů soupeře.

UŽITEČNÉ ANALÝZY

Arséne Wenger, trenér londýnského Arsenalu, k tomu říká: „Mám pouze dvě oči, ale na hřišti je 22 hráčů.“ Každý trenér by se přihlásil k tomu, že by chtěl mít více času, a dobrá analýza mu ten čas dá. Samozřejmě je

třeba ji zaplatit. Měníme tedy čas za peníze, jako vždy. Máme kouče a kolem něj tým, který má inteligenční kapacitu, aby data z analýzy využil pro úspěch týmu nebo rozvoj hráčů? Připravujeme se na lepší fotbal, vyšší výkon ve více směrech, nebo jedeme setrvačností? Setrvačnost ale do kopce příliš nefunguje a vítězství je vždy nahoře. Dovedeme to i plánovat tak, abychom se věnovali podstatným věcem, na které máme čas, a jiné věci můžeme delegovat na jiné, kteří nám s tím pomůžou. Máme na to omezený čas, kdy je požadován úspěch okamžitě, tedy být připraven využít každou možnost k úspěchu, která je možná. Jde o to, jestli to může kouč zvládnout sám jako v minulosti... V anglické Premier League pracuje v průměru pět videoanalytiků na tým. Ve druhé lize v průměru dva analytici. Většina z nich jsou kvalifikovaní trenéři. V Manchesteru City je to dokonce sedm analytiků pro A-tým a sedm analytiků pro mládežnické týmy. Vesměs všichni mají trenérské vzdělání. Nejen trenéři, ale i hráči mohou s analytiky konzultovat, podle čeho by měli být hodnoceni a co by mělo být sledováno. S některými

hráči je to samozřejmě těžší, ale jde o individuální přístup k hodnocení výkonů hráčů tak, aby se podle toho mohl do příště zlepšit, zejména ve sledovaných ukazatelích. Analytici v Premier League samozřejmě pracují na plný úvazek, což znamená více než osm hodin denně.

čení tedy bylo, aby se snažil udělat více jednoduchých věcí, aby se naladil na ty těžké a jeho psychika a výkon byly stále vyvážené tím, jak často riskuje, a tedy i chybí. Významné je to proto, aby předváděl hru, ve které je úspěšný a věří si. To je detail práce s psychikou na

Například z analýzy výkonu záložníka Gaizky Mendiety, který přišel z Barcelony do Middlesbrough, vyplynulo, že kdykoliv se snažil dát překvapivou dlouhou a těžkou přihrávku, která se mnohdy nepovede, tak potom chyboval ještě 2–3x i v jednoduchých věcech. Doporu-

základě analýzy. Jestli vás napadá, že psychická odolnost se zakládá již mnohem dříve, čtěte dále.

A CO STATISTIKY?

Z analýz také plyne, že čím vícekrát se vystřelí na branku, tím větší je pravděpodobnost, že vyhrajeme zá-

pas. Zároveň je zjištěno, že 85 procent gólů padá z pokutového území (vzorek čtyř zemí), ale 55 procent střel je zpoza pokutového území. Jen 3 % střel z dálky vedou k tomu, že je možné dorážet. Góly tedy padají většinou z bezprostřední blízkosti. Můžeme si položit otázku, co to znamená pro tréninkový proces. Odkud převážně trénujeme střelbu? Přesně to potvrzuje i myšlenku dostat děti na malá hřiště, kde se dostávají často do činnosti před brankami. Zhruba 50 procent gólů padá do 18 vteřin po získání míče, cca tedy 3–4 přihrávky, což se rovná poměrně rychlému přechodu do protiútoků. V průměru padá gól po pěti rohových kopech, ale jen dvě procenta z toho jsou góly přímo z rozehraného míče do „boxu“. V naprosté většině jde o góly z dohrávaných situací. Jestliže tedy učíme mládežníky jen kopnout míč na náhodu z rohu před branku a není

Obrovsky stoupl počet nasprintované vzdálenosti (více než 7 m/s), jde o 50 procent vyšší vzdálenost a za sledované období osmi sezon je o 80 procent sprintů více. Hráči se tedy snaží hrát co nejčastěji a co nejrychleji v krátkém čase. Jak to koresponduje s naším tréninkovým procesem technickým, ale i herně atletickým? Podívejme se trochu ze strany, hráči jsou sprinteři a potřebují tedy sílu a výbušnost, která samozřejmě souvisí s koordinací. Zabýváme se správně rozvojem síly již od dětských kategorií tak, abychom umožňovali dobrý koordinační a silový rozvoj, abychom měli hráče sprintery, které budeme zdokonalovat v technických dovednostech? Statistika pro kvalifikaci ze skupiny Ligy mistrů za posledních deset let ukazuje, že ve skupině je třeba získat minimálně 10 bodů na postup. Pro české týmy to znamená vyhrát

příklad vyzdvihují důležitost toho, zda se zvítězí ve skupině.

DŮLEŽITÉ VÝSLEDKY

Význam vítězství ve skupině je zejména v tom, že hrajete potom druhý zápas doma. V posledních deseti sezonách se vítězové skupin dostali v naprosté většině dále a druzí šli dál jen v sedmi případech. V posledních osmi letech vyhrál Ligu mistrů druhý ze skupiny jen jednou (Inter Milán) a pouze sedm týmů, které skončily druhé ve skupinách, se dostalo do semifinále.

To samozřejmě vždy závisí na aktuální síle týmů. Dříve se mužstva spoléhala hlavně na vítězství doma, ale vítězství na hřišti soupeře se stává ve skupině postupně mnohem pravděpodobnější, kromě vítězství v Německu. Tam statistika ukazuje, že se vyhrává velmi těžko. Navíc ve skupině Ligy mistrů týmy vyhrávají utkání venku ve větší míře než v domácích soutěžích. Kulturní vlivy tedy mají ve fotbalovém soutěžení velký význam. Například hráči z Jižní Ameriky mají obrovský hráčský talent a technickou vyspělost, taktickou vyzrálost je můžete ještě naučit.

Plyne z toho jednoznačně výchova dětí a mládeže k fotbalovým dovednostem a orientaci ve hře, velkou část tréninku tedy musí zaujímat různé formy hry.

Padá mnohem více gólů než v minulosti, v průměru tři góly na zápas. V souvislostech rozvoje našeho fotbalu je třeba učit hráče již od dětství umět se chovat v pokutovém území a umět se vyrovnávat s tím, když dostaneme nebo dáme gól. Dáváme tak hluboko prožitou a opakovanou zkušenost. Carlo Ancelotti, italský trenér Realu Madrid, k většímu množství branek říká, že je to i tím, že se v tréninku zaměřujeme mnohem více na útočnou fázi. Laurent Blanc, kouč Paris St. Germain, zase vyzdvihuje i generaci nových trenérů, kteří jsou již více zaměřeni na fotbalovou show, gólovou podívanou.

Stoupá podíl gólů dosažených po krátké zpětné přihrávce a zejména v pokutovém území. Je to o 100 procent více než před pár lety. V letech jako by se zde ukazovala dosavadní neschopnost hráčů a trenérů reagovat na zpětnou přihrávku, učit vnímat a vidět prostor kolem sebe a předvídat pohyb útočníků vybíhající ze skrytých pozic.

JAK VŠE APLIKOVAT?

Lze to trénovat? Jednoznačně ano! U dětí je to téma pro všechny. V předpřípravkách různými dětskými hrami, kde se rozvíjí orientace v prostoru. V přípravkách zejména hrou, kde ze začátku chceme rychlé zpracování a zakončení a později již i prvním dotykem. S přechodem do starší přípravy a žáků již i drilem v průpravném cvičení, který je nastaven jako herní situace, jež se mnohokrát opakuje, byť jen proti brankáři a nejlépe prvním dotykem. U starších hráčů, včetně dospělých na nejvyšší úrovni, lze toto vše opakovat ve hrách na opravdu malém hřišti v podobných počtech jako v přípravkách. Nebo na větším hřišti, ale v menším počtu hráčů, kde můžeme přidávat i další ztěžující prvky jako panáky před brankáře a samozřejmě to již souvisí s postovou specializací. Obránce se tedy také může v tréninku dostat do zakončení z oblasti penalty, ale útočník to potřebuje dělat ve stovkách opakování a nejlépe ve spolupráci s křídelním hráčem, se kterým to dělají v utkání. Tak jako své činnosti v tisících opakuji tenisté, basketbalisté či volejbalisté, aby v nich byli špičkoví. To je jednoznačný příklon k individualizaci tréninkového procesu a profesionálnímu trenérovi nestačí 4–5 hodin práce denně. ■

tam emoční napětí dohrávané situace v celkovém kontextu hry, trénujeme něco, co většinou nevede k úspěchu...

Většina centrů ze strany letící do pokutového území vede ke střele a většina těch úspěšných finálních přihrávek je na kratší vzdálenost.

2× se srovnatelným soupeřem a 4× remizovat, nebo aspoň jednou vyhrát s někým ze silných a remizovat. To jsou samozřejmě velmi těžké úkoly, ale týmy z fotbalově bohatších zemí řeší trochu jiné starosti. Wenger a legendární kouč Manchesteru United Alex Ferguson na-

**POKRAČOVÁNÍ TÉMATU
NAJDETE V BŘEZNOVÉM
VYDÁNÍ PRAŽSKÉHO
FOTBALOVÉHO SPECIÁLU!**

HISTORIE

KDYŽ HOVOŘILY ZBRANĚ

KAPITOLY Z DĚJIN PRAŽSKÉHO FOTBALOVÉHO SVAZU:
OSUDY HRÁČŮ I KLUBŮ ZA PRVNÍ SVĚTOVÉ VÁLKY

TEXT: MILOSLAV JENŠÍK FOTO: ARCHIV AUTORA

Devatero spartanů se roku 1919 nechalo zvěčnit s trofejí z Pershingovy olympiády. Nahoře Janda-Očko, A. Hojer, Peyr, Pospíšil a PILÁT, pod nimi Káďa, Fivěbr, SEDLÁČEK a Červený.

Inter arma silent musae, říkali staří latiníci. Když mluví zbraně, jsou múzy kuš, přeložil to po svém Jan Werich. Ono okřídlené rčení však nikdy nebylo tak docela pravdivé. I za krvavých řeží první světové války s desetitisíci padlých a zmražených vojáků se dokonce v blízkém zápolí zákopů odehrávaly ochotnické kabarety a divadelní představení. A promluvila i jiná múza: muži, kteří se měli za pár dnů vrátit do ohně, proháněli s klukovskou bezstarostností fotbalovou merunu nebo alespoň narychlo spíchnutý hadrák...

Právě před sto lety roku 1915 registroval Český svaz fotbalový 228 klubů; 182 z nich sídlilo v hlavním městě nebo v jeho nejbližším okolí (Žižkov, Královské Vinohrady, Vrsovice, Nusle, Smíchov a další pozdější pražské čtvrti byly až do vytvoření Velké Prahy v roce 1922 samostatnými městy, i když už zcela srostlými s metropolí.)

V době zveřejnění uvedené zprávy oblékaly už stovky pražských fotbalistů polní šed c. a k. armády. Někteří měli to štěstí nebo natolik vlivné přímluvce, že sloužili v týlových složkách. Mnozí však prošli peklem fronty. Domů se vraceli těžce zranění, omrzlí, vážně nemocní. Rostl i počet těch, kteří se už vrátit nemohli.

Prvními padlými z řad nejznámějších a mezi fanoušky nejoblíbenějších českých hráčů se počátkem roku 1915 stali křídelní útočník Sparty Josef Váňa a pilíř zadních řad AFK Vrsovice (budoucích Bohemians) Josef Bulvas. Brzy následovaly další nekrology a jejich počet stále rostl.

šich českých hráčů se počátkem roku 1915 stali křídelní útočník Sparty Josef Váňa a pilíř zadních řad AFK Vrsovice (budoucích Bohemians) Josef Bulvas. Brzy následovaly další nekrology a jejich počet stále rostl.

POSLEDNÍ MÍROVÝ ZÁJEZD

Bourková mračna příštího světového konfliktu už povážlivě houstla a černala, když se Sparta vydala na turné do země příštího protivníka habsburského mocnářství. „Výprava ubírala se dosud neznámými cestami do veleříše ruské,“ dramatizovala cestu Národní politika. V principu to nebyla nepravda až na to, že rudi zamířili jen na nejzápadnější okraj carských držav, do části Polska, která se po rozdělení

země mezi sousední mocnosti octla v ruském záboru.

Sparta v exhibičním tempu vyhrála v Lodži 16:0, 14:0 a 8:0, ve Varšavě proti výběru města 11:0. Poláci obdivovali zejména jedinečnou útočnou dvojici Pilát – Vaník. Muž na levé spojce Jan Vaník přispěl k omračující kanonádě triadvaceti, Václav Pilát dvanácti góly; centrforvard se však na mnoha úspěšných Vaníkových střelách, často zatocených ďábelskou falší, podílel na centimetr přesnými a dokonale časovanými přihrávkami do uliček mezi protihráči.

V neděli 28. června, jen pár hodin předtím než Letenští nastoupili k prvnímu utkání v Lodži, třeskle daleko na jihu výstřely sarajevského atentátu, který se stal roznětkou první světové války.

Jako kdyby tušili, že s fotbalovými zájezdy bude nadlouho konec, hned po návratu do Prahy se sparťané honem vydali ještě k Jadranu. To už sice bylo jen v rámci monarchie, ale hodně blízko prvnímu bojišti velké války na srbské frontě. Až na hrubé fauly hráčů záhřebské Concordie

Jan Vaník se přišel na Spartu ukázat v uniformě a potom už musel odjet na frontu.

a trapné tahanice o dodržení předem sjednaných podmínek zájezdu proběhlo všechno vcelku hladce. Po pěti snadno vyhraných zápasech – třech v Záhřebu, po jednom v Opattii a ve Splitu – se mužstvo vydalo ▶

VÁLEČNÝ PŘESTUP MALÍŘE POKOJŮ

O těžkém zranění, které utrpěl infanterista Václav Pilát už 1. září 1914 v bitvě u Tomašova, a také o nekrologu Národních listů, který ho omylem předčasně pohřbil, jsme psali v jeho medailonu v nedávných Legendách. Ale s frontovým zraněním se do Prahy vrátil i jeho stejně skvělý spoluhráč Jan Vaník. Průstřel ruky pro něho mohl znamenat existenční katastrofu. Svou práci malíře pokojů mohl sotva

dál vykonávat. První vyhodnotili jeho situaci slávisté a obstarali mu místo bankovního zřízence. Vaník, stejně jako mnozí jiní přesvědčený, že kamarád a spoluhráč Vašek se na hřiště už nikdy nevrátí, bez zaváhání podepsal přestup. Slavia tak na deset let získala skvělého vedoucího útočné řady.

TŘI INVALIDÉ V ARMÁDNÍM VÝBĚRU

Téměř celý tým armády mladé Československé republiky, který

vyhrál fotbalový turnaj armád vítězné Dohody na takzvané Pershingově olympiádě roku 1919 v Paříži (a stal se pak páteří národního mužstva), tvořili rakousko-uherský váleční vysloužilci. A korunu tomu nasadili tři superarbitrování váleční invalidé v útoku: vedle Piláta a Vaníka ještě Josef Sedláček. A spolu s nimi tam válel zejména ve vítězném finále s Francouzi také nevoják Antonín Janda-Očko. To jsou paradoxy!

STEINERŮV NÁVRAT Z RUSI

Spousta fotbalistů upadla do zajetí. Z hladu a věčných epidemií ruských táborů je vysvobodil výbuch bolševické revoluce, po kterém Rusko vystoupilo z války. Mezi těmito „heimkehr“, jak jim říkaly c. a k. vojenské úřady, byli i slavní hráči, třeba Karel Steiner nebo Jaroslav Mysík z Viktorky. Fotbalu si ale zatím neužíli. Po krátké dovolené byli znovu zařazeni do maršbatalionů. Také italská fronta potřebovala spoustu potravy pro děla...

První válečné derby „S“ vyhrála Sparta 1:0 už bez Piláta, Vaníka a Váni. Z hráčů jsou zleva Fivěbr, Koželuh, Káda, A. Hojer, Müttermüller, Vlasta Burian, Feller, Ruth, schovaný Hušek, Peka a Semerád.

Hřiště Slavie na prahu války. V pozadí tribuna sousedního stadionu klubu pražských Němců DFC.

Slavia roku 1917 už s Vaníkem a ještě se Zajíčkem: zleva Hájek, Lutovský, Waldheger, ZAJÍČEK, VANÍK, Loos, SEDLÁČEK, Fichta, Hlaváček, Ráca a Prošek.

na zpáteční cestu. To už mělo dost naspěch, protože v den posledního utkání s Hajdukem byla vyhlášena válka. Na většinu účastníků zájezdu už čekali u jejich pluků. Sedm hráčů, mezi nimi i Pilát, narukovalo v první vlně. Zanedlouho došlo i na Vaníka. Káda, kterému táhlo na devatenáctý rok, dostal odklad. Zatím...

SMRT ŘADÍ V SESTAVÁCH

V předválečné Slavii působilo sedm bratrů Vosátků! Nejvíce sportovní slávy sklídil Karel, první český brankář, který začal chytat rukama. Roku 1901 odkoukal od gólmána anglického Southamptonu Johna Robinsona chytání a vyrazení míče v pádu, kterému se u nás začalo říkat „ro-

binsonáda“. Karel Vosátka se stal velkým průkopníkem takových zákroků. Z jeho mladších bratrů měl mimořádný talent zejména Josef, eso rezervy sešíváných, která šmahem porážela první týmy většiny našich tehdejších klubů. Znalci Pepovi přisuzovali velkou fotbalovou budoucnost. Roku 1915 však padl jako četař u Karpilovky. Dalšího z nejpozoruhodnějších slávistických odchovanců těch časů Bertu Zajíčka zastihla válka jako hrajícího trenéra ve Splitu. Ani on se z fronty nevrátil. Krutě byla postižena žižkovská Viktoria. Mezi prvními padlými byl její výtečný obránce a zároveň funkcionář Gustav Zvelebil. Zahynul i viktoriánský levý halv Karel

Kovařovic, původně borec SK Smíchova, potom slávista a člen týmu, který roku 1911 vyhrál památný turnaj ve francouzském Roubaix. Po něm i další hráči prvního mužstva Jaroslav Pechar, Jaroslav Štolc, Karel Mencl, Antonín Smetana... Také Bohumil Poncar, jehož hvězdná sláva měla teprve přijít. Čafka měla na prahu války pohromadě snad nejlepší tým celé své dosavadní úspěšné historie. Již v prvních bojích padli jeho členové Karel Mašata a Jan Kalina, nedlouho po nich i Václav Gregor. Sedmadvacet čafkařů se vrátilo do Prahy s těžkým zraněním nebo vážným onemocněním. Už zmíněný AFK Vršovice měl na počátku války 166 členů, 98 z nich

bylo povoláno do války. Zahynul v ní populární borec zelenobílých Karel Mašata. A také Josef Kott, Brunner, obránci Golbach a Novotný... Karlínská Čechie nechala na „polích slávy“ rozkládající se monarchie ne méně než devět svých borců! A mohli bychom vypočítávat dál. Jména padlých hráčů, ať už se objevila v předcházejících řádcích nebo zůstala skryta za čísla ztrát, by dnes už kromě fotbalových historiků nikomu nic neřekla. A přece leckteré z nich mohlo být ověčeno nesmrtelnou sportovní slávou, nebýt čtyřletého krveprolití. Mnozí stáli teprve na prahu úspěšné sportovní dráhy, když s pochodovými prapory odešli do bitev, ve kterých potkali svou smrt.

HOBBY

ZA LETADLY SE OTÁČÍM DODNES

NEJVĚTŠÍ KONÍČEK LUKÁŠE NĚMCE Z ADMIRY JE ZÁROVEŇ I JEHO PRACÍ

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: ONDŘEJ HANUŠ, ARCHIV LUKÁŠE NĚMCE

Je jedním z těch, kteří mají to štěstí, že mohou říct: „Práce je zároveň i můj koníček.“ LUKÁŠ NĚMEC z Admiry měl odmala blízko k letadlům a u těch i zakotvil. Na ruzyňském letišti má na starosti tzv. plánování pilotů pro společnost Travel Service, a až zatím nemá pilotní licenci, nalétal už stovky hodin. A když už není v práci nebo na hřišti, najdete ho v holešovické Tipsport Areně, kde s kamarády každou sobotu hraje hokej.

Plastové modely aeroplánů sice nikdy nelepil, i tak ale Lukáše letadla vždycky fascinovala. „Když jsem byl malý a jezdili jsme za babičkou do Kladna, pokaždé jsme museli zastavit v Kněževsi. Z tamního valu jsem pak koukal na letadla, fotil je a kochal se. Musím přiznat, že i když už nějakou dobu pracuji na letišti, tak se dodnes podívám na oblohu, když slyším letadlo,“ usmívá se sympaták z Kobylis.

MILIONY ZA LICENCE

Jeho životní cesta nabrala směr letiště, když mu bylo 15 let. „To období zažil asi každý. Člověk v tom věku pořádně neví, co chce dělat, a najednou musí vymyslet něco, co ho bude bavit celý život. Ale měl jsem štěstí, potkal jsem se s jednou holkou, která v té době studovala dopravní průmyslovku v Masné ulici a doporučila mi ji. K leta-

dlům jsem měl blízko, tak jsem si řekl, že to zkusím.“

Dalších devět let strávil Lukáš studiem, které ho směřovalo k tomu, co dělá dnes. „Nejdřív jsem začal na střední Dopravní průmyslovce v Masné ulici a bakaláře jsem vystudoval na Vysoké škole obchodní v Praze. Na chvíli jsem nakouknul na ČVUT, jenže tam to pro mě nebylo, takže jsem se vrátil na VŠO, kde jsem si dodělal inženýra,“ popisuje svou cestu k titulu ing. Studium Lukáše utvrzovalo v přesvědčení, že hodlá pracovat na letišti, a v té době rovněž začal plánovat, že jednoho dne bude létat. Nikoliv se stíhacími, ale s dopravními letouny. „Ve stíhačkách je to úplně jiné létání. Člověk na to musí být stavěný a já si myslím, že by to můj žaludek prostě nedal,“ usmívá se. „Jenomže abyste mohli létat s dopravními letadly, mu-

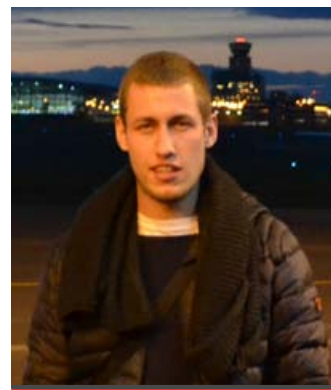
síte do toho investovat velké množství peněz. Vždyť jen pilotní licence na dopravní letadla stojí přibližně milion korun a typovka na daný typ letadla dalších tři čtvrtě milionu. A navíc nemáte jistotu, že když během nějakých dvou let nalétáte určitý počet hodin ve vzduchu, a získáte kvalifikaci, tak vás někde vezmou,“ objasňuje, proč se z něj nestal profesionální pilot dopravních letadel.

V KOKPITU JAKO DOMA

Ač nikdy nepilotoval, nalétal obránce Admiry už stovky hodin. „S kamarády jsme totiž během studia objevili letecký simulátor určený přesně pro takové šilence, jako jsme byli my,“ směje se. „Doslova jsme tím žili. V týdnu jsme si naplánovali trasu, kam poletíme, a o víkendech jsme pak trávili ve virtuálních kokpitech. Čtyři pět kluků jsme letěli třeba přes celou Evropu,“ vzpomíná Lukáš.

Ač vysedával u počítače, nešlo o klasické „paření“ – spíš než o hru se jednalo o věrnou kopii skutečnosti. „Je to celosvětová síť, kde je všechno v reálném čase a kde se používají standardní procedury a postupy jako v re-

álném letectví. V kokpitu samozřejmě nejsou úplně všechny „čudlíky“, ale člověk může létat, kam chce, potká se s lidmi z celého světa. Dokonce jsou tam i nadšenci, kteří simulují řízení letového provozu, komunikují s piloty a řídí letadla ve svém vzdušném ▶

LUKÁŠ NĚMEC

Věk: 25

Klub: FK Admira Praha

Post: stoper, krajní obránce

Odmrazování letadla je jednou z činností Lukáše v práci.

Bez dozoru na plochu letiště se jen tak někdo nedostane.

prostoru," prozrazuje. „Byl to sice druh zábavy, ale celou dobu mě to zároveň směřovalo letadlům.“

Postupem času si Lukáš vyzkoušel i profesionální simulátory, na nichž se cvičí budoucí a stávající piloti, které jsou vybaveny naprosto stejně jako skutečná dopravní letadla. „Na škole během praxe jsem létal se všemi typy, které jsou ve výcvikovém středisku na Ruzyni. Pilotoval jsem tak Boeing 737, Airbus A320 i vrtulové ATR42/72.“

A v kokpitu letícího letadla – tentokrát už skutečného – bývá Lukáš dodnes. „Tím, že dnes jsem v každodenním kontaktu s piloty dopravních letadel, si občas můžu plnit dětský sen a po dohodě s kapitány se s nimi proletět, kamkoliv budu chtít. Sice nepilotuji, ale mám možnost být během letu v kokpitu, což je úžasný pocit,“ rozplývá se. „Už jsem se takhle podíval například do Paříže, Říma, Madridu nebo na Krétu. Těch padesát minut, co trvá mezipřistání, se pak vždycky motám ve vestě kolem letadla a užívám si to.“

A kdo ví, možná se časem posadí i za knipl. „Dřív jsem toužil po pilotní licenci na dopravní letadlo, ale už od toho

pomalu upouštím. A nejen kvůli tomu, že je to obrovská investice. Teď vidím práci pilotů z druhé strany a zjistil jsem, co všechno to obnáší. Je to úžasná profese, ale strašně náročná. Hlavně na čas, člověk létá po celém světě, občas není doma ani na Vánoce. Všechno ostatní by muselo jít stranou, v mém případě tedy i fotbal, ale nikdy neříkej nikdy,“ shrnuje.

Reálněji se tedy jeví možnost pořídit si pilotní licenci na malá letadla. „Není to zdaleka tak drahé, jde o pár desítek tisíc. Létal bych si v klidu sám pro sebe a pro radost. Jednou v budoucnu bych si ji rád udělal a létal třeba v létě k moři nebo v zimě na hory,“ přiznává.

FOTBALU SE NEVZDAL

Z Lukáše se sice (zatím) nestal pilot, vysněné práce na letišti se však dočkal. „V době, kdy jsem se připravoval na státnice na inženýra a dopisoval diplomku, tedy před necelými dvěma lety, jsem začal dělat technické odbavování letadel. To bylo celkem náročné období. Musel jsem se učit na státnice, chodit do práce a do toho hrát fotbal. Toho jsem se nechtěl vzdát, i když času bylo minimum. Kdybych přestal s fotbalem, tak ▶

Bez výstroje ani ránu!
Úroveň zápasů party kolem
Lukáše Němce roste!

bych se vlastně v jednom kuse jenom učil," líčí s úsměvem.

Hektickou etapu Lukáš překonal a mohl se naplno věnovat nové profesi. A ta ho začala bavit. Aby ne, když byl díky ní mezi milovanými letadly. A v čem přesně tkví jeho práce? „Technické odbavování letadel spočívá v tom, že musíme udělat po přiletu všechno proto, aby letadlo s cestujícími mohlo z letiště zase odletět. Nejdřív přijede na tzv. stojánku a musí se zašpalkovat, aby se zamezilo případnému pohybu. Pak se rozmístí kužely, konkrétně před motory a na konce křídel, aby pod nimi nikdo nejezdil," vypočítává. „Potom následuje připojení zdroje elektrické energie, klasické vyložení a naložení zavazadel, carga a pošty. A když vystupují cestující na plochu, musíme přistavit schody.“

Protože šlo o sezónní práci, musel si Lukáš časem hledat další přívýdělek. Přes zimu totiž na letišti - co se odbavování týče - moc práce není. „Mně se naštěstí naskytla možnost dělat operátora při odmrazování letadel. To je proces, který se dělá, když se teploty blíží k nule a u letadla hrozí vznik námrazy nebo jiné nežádoucí kontaminace na

křídlech a trupu letadla," vysvětluje. „Ale ani tady nebylo kvůli teplé zimě dost práce, takže jsem znovu rozesílal po letišti životopisy.“

Lukáš nakonec prošel výběrovým řízením firmy Travel Service a pro největší soukromou leteckou společnost v ČR začal pracovat na plánovacím oddělení pilotů. „Jednoduše řečeno řeším, kdo kam poletí. Zní to snadně, ale je tam strašně moc faktorů, se kterými musím počítat. Existují kategorie pilotů, letištní kvalifikace, traťové kvalifikace, pracuji s odpočinky pilotů, možnou dobou ve službě, kterou ovliv-

ňuje složení posádky, čas vzletu, počet úseků a podobně," nastiňuje muž, který teď o práci rozhodně už nemá nouzi. Vždyť si nadále přivydělává odmrazováním a odbavováním, tudíž má vlastně tři zaměstnání.

VÝSTROJ JE POVINNOST

Lukáš má kromě letadel další velké hobby - hokej. S kamarády ho pravidelně hraje už pět let. „S mým kámošem a spoluhráčem z Admiry Honzou Tůmou, který je momentálně na rok v Austrálii, nás kdysi na veřejném bruslení napadlo uspořádat ho-

kej. Pozvali jsme kamarády a sešlo se nás strašně moc, asi třicet, převážně to byli kluci z fotbalu. Ti pak odpadávali a nahradili je kamarádi kamarádů, postupně se tak vytvořila úplně nová skupina," vypočítává.

„Ty kluky беру jako hokejovou rodinu a mám k nim stejně blízko jako k té mojí fotbalové rodině," popisuje své „hokejové začátky“ Lukáš, který po čase zatoužil zahrát si na extraligovém stadionu na rozdíl od Letňan, kam jezdil doposud. „Dohodli jsme se na hokejové Spartě, kde jsme poslední dobou v podstatě každou sobotu. Hráváme od devíti večer, vždycky hodinu a půl.“

Zpočátku to pochopitelně nebyl kdovíjaký hokej, ovšem během let se úroveň výrazně zvýšila. „Nejdřív jsme hráli úplně bez helmy, napůl s výstrojí z fotbalu a napůl hokejovou. Postupně přibývalo víc lidí s výstrojí, až to začalo být nutností, protože se kvalita hry a rychlost střel začala zlepšovat. Došlo to až k tomu, že jsem musel nastavit pravidla tak, že bez kompletní výstroje nikdo na náš hokej přijít už nemůže.“

SKOK DO DIVIZE

K hokeji měl Lukáš vždycky blízko, ovšem k fotbalu ještě blíže. Závodně ▶

PŘEDCHOZÍ KLUBY UŽ NEEXISTUJÍ

Ani jeden z klubů, jejichž barvy hájil Lukáš Němec předtím, než začal oblékat dres Admiry, už neexistuje. SK Viktorie Praha 8 i 1. FC Prosej se tak zařadily po bok mj. Čechie Karlin a Nuselského SK, které před pár lety zmizely z fotbalové mapy. Přitom Viktorie měla dlouhou tradici. Vznikla už v roce 1919, svého času měla osm týmů (z toho šest mládežnických) a v sezoně 1993–94 postoupila do přeboru, který udržela několik let. V roce 2006 se však Viktoria rozpustila a většina jejích hráčů zamířila na Meteor. Prosej fungoval o poznání kratší dobu. Vznikl až v roce 1999, dlouho plnil funkci B-týmu Admiry, se kterou se na konci sezony 2008–09 sloučil a další ročník už působil jako oficiální „béčko“ kobyliškého klubu.

Na trávníku teď váli
za béčko Admiry.

Nahlédnout tam, kam běžný
cestující nesmí, to je zážitek.
Zvláště pro milovníka létání.

Bez reflexní vesty na rundy nelez!

ho začal hrát v devíti letech za SK Viktorii Praha 8, kde vydržel až do mladšího dorostu, kdy klub zanikl. „Bylo to tam hodně rodinné. Vedli to pořád ti samí lidé, všichni se znali, dělali se pravidelné akce typu rozluček, zkrátka mě to tam moc bavilo. Jenže pak Viktorka skončila a já musel najednou řešit co dál.“

V jednom měl jasno – s fotbalem „seknout“ nehodlal. „Spousta kluků odešla do Meteoru, který v té době využil situace a hodně kluků shrábnul zadarmo. Celou Viktorku si de facto vzal pod sebe, což se mi nelíbilo. Bylo mi jasné, že do Meteoru určitě nepůjdu,“ vzpomíná. „Ale přišli za mnou z Admiry, že by mě chtěli. Mně to vyhovovalo, měl jsem tam nějaké kamarády, navíc to bylo blízko. Ale byl to obrovský skok. Šel jsem do staršího dorostu, tedy o jednu kategorii výš, a navíc Admiru hrála divizi, takže taky jiná úroveň než na jakou jsem byl zvyklý z Viktorky.“ Přestože byl Lukáš dobře nachystaný, nečekal ho lehký vstup do nového angažmá. „První mistrák jsem začínal v základu, ale v první půli se mi nepovedl souboj, po kterém jsme dostali gól, a trenér mě o poločase vystřídal. Pak už jsem si v áčku neškrtnul. Byly náznaky, že se

tam zase vrátím, ale do základu jsem se už nakonec nepodíval.“ krčí rameny.

PŘEBOR MU VYHOVUJE

V té době navíc Lukášovi vstoupila do života letadla a on začal přemítat, zda se víc věnovat jim nebo fotbalu. „Říkal jsem si, jestli má smysl chodit čtyřikrát týdně s dorosteneckým áčkem, když nehraju a nevypadalo, že by se to mělo změnit. Nejspíš jsem na to neměl. Nakonec jsem dospěl k tomu, že jsem šel do béčka. Prostě jsem chtěl hrát,“ vysvětluje. „Když jsem pak skončil v dorostu, najednou jsem znovu musel řešit co dál, protože Admiru v té době neměla béčko a mně bylo jasné, že z dorostenecké A třídy se těžko dostanu do divizního A-mužstva.“

Situace se nakonec vyřešila sama prostřednictvím klubu Prosex, neoficiálního B-týmu Admiry. Lukáš do něj zamířil s dalšími spoluhráči, mimo jiné i s parťákem Honzou Tůmou. „Byl to zase skok, přece jen jsme začali hrát s dospělými chlapci. Ale mužstvo bylo super, dobře věkově vyvážené, což nám podle mě teď trochu chybí,“ myslí si hráč, který časem znovu začal hájit černobílé barvy Admiry – z Prosexu se totiž oficiálně stal její B-tým.

Lukáš hraje za béčko tradičního kobyliského klubu dodnes. A změnu neplánuje. „Dostat se do áčka teď není na pořadu dne. Přece jen hrájí třetí ligu, a to už jsou pro mě zavřené dveře. Přebor mi vyhovuje. Zároveň bych ale chtěl, abychom byli v tabulce trochu výš a hráli fotbal, který se bude lidem, co se na nás chodí koukat, líbit,“ světuje se stoper, který je připraven zaskočit i na pozici krajního obránce. „Dřív jsem byl zvyklý hrát stopera a pak mě předchází trenér vyzkoušel na bekovi. Ze začátku se mi to

moc nelíbilo, protože jsem byl zvyklý hrát uprostřed hřiště. Na druhou stranu když před sebou mám dobrého záložníka, se kterým si dovedu vyhovět, a on to za mě v případě potřeby zatáhne, tak si můžu zaútočit, víc si zahrát. Oba posty mají něco do sebe,“ přemítá. „Dneska to střídám, jsem bek i stoper,“ uzavírá. ■

INZERCE

FSG **SVOBODA**
ŠTEINFELD

FOTO MĚSÍCE ZAHŘÁT!

KDYŽ UDEŘÍ MRAZY A FOTBALISTÉ MUSEJÍ V RÁMCI PŘÍPRAVY A ZIMNÍCH TURNAJŮ NA HRŠTĚ, NENÍ CO ŘEŠIT – PITNÝ REŽIM SE UPRAVÍ DLE POTŘEBY. A TÝMOVÍ VODONOŠOVÉ MÍSTO LAHVÍ SE STUDENOU VODOU NOSÍ TERMOSKY S ČAJEM. NEBO SNAD S NĚČÍM OSTŘEJŠÍM?

FOCENO: BĚHEM ZIMNÍHO TURNAJE VE STŘEŠOVICÍCH
AUTOR: PAVEL JIŘÍK ST.

ATRAKTIVNÍ WEB PFS

Aktuální zpravodajství z fotbalu v hlavním městě a kompletní archiv Speciálu najdete na internetových stránkách

www.fotbalpraha.cz

JIKA
moje koupelna

**35 studií
po celé ČR a SR**

www.koupelny-ptacek.cz

www.kupelne-ptacek.sk

**Služby
studia koupelen**

- GRAFICKÝ 3D NÁVRH ZDARMA
- VÝPIS MATERIÁLU
- TECHNICKÁ ZPRÁVA
- ODBORNÝ PERSONÁL
- ŠIROKÝ VÝBĚR VE VŠECH CENOVÝCH ÚROVNÍCH
- INDIVIDUÁLNÍ ŘEŠENÍ SLEV
- SPOLUPRÁCE S ODBORNÝMI MONTÁŽNÍMI FIRMAMI
- DODÁVKA ZBOŽÍ ZDARMA

STUDIA KOUPELN V PRAZE

- **Praha, Sykora Home:** Českomoravská 183/27, 190 00 Praha 9, tel. 284 019 300
- **Praha-Jinočany,** Severní 275 . 252 25 Praha-Jinočany, tel. 257 192 202
- **Praha-Podolí:** Jeremenkova 14, 140 00 Praha 4-Podolí, tel. 244 001 166-168
- **Praha-Uhřetěves:** Bečovská 939, 104 00 Uhřetěves, tel. 267 315 225

Koho nehřeje fotbal,
toho zahřejeme my

 Pražská teplotárenská
Bezpečné teplo vašeho domova

Pražská teplotárenská a.s. • Partyzánská 1/7 • Praha 7 • www.ptas.cz